

KURDISTAN PRESS

ROJNAMEYA 15 ROJÎN • 15 GÜNLÜK GAZETE

PRICE
BIHA • FİYATI
2.5 DM
10 Skr
3 G
2.5 Sfr
1 £
15 \$

•Tel; [46] 08-29 83 32

•Telex; 131 42

•Telefax; 08-29 50 56

**İSVEÇ KÜLTÜR BAKANI BENGT GÖRANSSON
KÜRTÇE RADYO—TV YAYINLARINI DESTEKLEYECEĞİNİ BELİRTTİ**

İSVEÇ'TE KÜRTÇE YAYIN

• İsveç Radyo Televizyon Kurumu Genel Yayın Yönetmeni P.O. Johansson'a göre, Kürtler kadro sorununu çözümlerlerse 1990 yılında Radyo ve TV'de kürtçe yayın programlanabilir.

P.O. Johansson: "Kürtlerin yayın ihtiyacı karşılanmalı" Foto: ANK

• "Üç yıl önce, türkçe Merhaba yayınlarında Kürtlerle ilgili olarak da haber verilmesini düşünmüştük."

SAYFA 5

BELÇİKALI SENATÖR MAGDA AELVOETS

'Türkiye AT'ye giremez'

- "AT ülkeleri insan haklarına zerre kadar saygı göstermemekle tanınan bir devleti üye olarak kabul etmeyi göze alamazlar
- "Türkiye'de demokrasi yok! Kürtler üzerinde ulusal baskının uygulandığı, binlerce siyasi tutuklu hapisanelerde baskı ve işkence altında ise, halklar duvarları olmayan büyük bir hapisanede tutuluyorsa, düşünce özgürlüğü sınırlı ise, orada demokrasiden söz etmek mümkün değil!"

SAYFA 4

Senatör Magda Aelvoets: "Türkiye'de demokrasi yok!"

**KAÇINILMAZ SONLARINA DOĞRU □ T.DEMİNER
HALEPÇE'NİN ARDINDAN □ Ş. XECÊ
KİMYASAL SİLAHLAR SORUNU BERN'İ KARIŞTIRDI!**

İÇ SAYFALARDA

TÜRK BASININDA

**PKK'yi
ehlileştirme
Operasyonu**

SAYFA 2-3

**Yunanistan
hükümetinin
dış politikası**
Nikos PSIRUKIS

SAYFA 7

**Kurdistan
Press
çi kir
çi nekir?**

RÜPEL 12 0 13

Görüldüğü kadarıyla, Türk solu için keseden yemek eğilimi içindeydi. Miras-yedi kimliğini değiştirmeyi düşünmüyordu. Bunun doğal sonucu olarak da, ya çoktan Marksizmin antika arşivler bölümüne kaldırılmış tezler, tozları alınıp yeniden piyasaya sürülüyor, ya da hatasıyla sevabıyla solun tarihine mal olmuş gençlik liderleri ve gençlik gövdeli hareketler yeni biçimler içinde pazarlanıyordu. Gene gençlik liderleri kocaman laflar etmekteydiler. Bunlar, bir kaç ay sonra burnunun ucundan toz al-dırmayan ünlü teorisyenler, örgüt liderleri olmaya hazırlanmaktaydılar. Ve gene, bir anda bir yığın dergi piyasayı tutmuştu. Dergilerin en önemli özellikleri ise hepsinin "Yeni" sıfatını taşımalarıydı. Eskiden "Kuru fasulye" idik. Şimdi "Yeni Kuru Fasulye" olduk! Tek-keciler, tekkelerini koruma kararındaydılar.

Bu hay u huy içinde, Kürt hareketi de yapı içinde usulüne uygun biçimde yer almıyordu. Kürt hareketinin çizilen çerçeveye oturtulması için kan-ter içinde çabalayanların sayısı bir hayli fazlaydı.

...Özal ve Hiram Abas'ın Şam çıkartması sorunu çözümlenmiş, Şam yönetimi Fırat'ın sularından saniyede 500 m³ alınmasına karşılık PKK tehdidini ehlileştir-meye rıza göstermişti.

İçerde ve dışarda Kürt hareketi içeriğinden boşaltılarak iyice rasyonelleştirilirken, Türk basınının yoğun gayretleri, Palme Cinayeti ve Avrupa'daki diğer cinayetler nedeni ile bir numaralı sorun haline getirilen PKK da, bu uygun adımlarla yürüyen konvoya katılma durumundaydı. PKK'nın hamisi Suriye, bir yandan ABD uydusu Arap şeyhlikleri ile Avrupa devletlerinin, diğer yandan Doğu Bloku ülkelerinin yoğun baskıları ile programın içine alınmıştı. Başbakan Özal ve MİT Müsteşar Yardımcısı Hiram Abas'ın Şam çıkartması, sorunu, genel düzeyde çözüme bağlamış, Şam yönetimi Fırat'ın sularından saniyede 500 m³ alınmasına karşılık, elindeki PKK tehdidini ehlileştir-meye rıza göstermişti. Durum, Doğu bloku ülkelerinin politikasına da denk düşmekte ve yolu açılmak istenen TBKP girişimi için-den PKK gürlütüsü temizlenme operasyonuna alınmıştı. Akla uygun olanı, Suriye ile ilişkileri iyi olduğu bilinen YNK'nin devreye sokulmasıydı. Bekaa'dan,

Güney Kürdistan'ın iç bölgelerine taşınması planlanan PKK'nın orada yedek bir güç olarak bir dönem besiyeye çekilmesi gerekiyordu. YNK-PKK ittifakı bu çerçevede içinde masaya sürüldü. Bununla beraber, PKK lideri A. Öcalan da, örgüt içinde bir temizlik hareketi başlattı. PKK organlarında "Aralık Konuşmaları" başlığı altında yayın

...PKK lideri gele gele, "Türk ordusu güçlüdür. Onu yenemeyiz. Türkiye'den toprak talebimiz yok." gibi kendini inkarın son noktasına kadar gelecekti...

lanan yazılar müthişti... PKK lideri, PKK'yı inkar ediyordu. Eylemler hemen hemen karşı-devrimci olarak suçlanıyor ve bu eylemlerin suçları, örgüt içindeki muhalif bir kanada yükleniyordu. PKK liderine göre, Türkiye'ye ve Avrupa'ya gönderilen gruplar, liderliğe soyunmuşlar, halka karşı TC'nin yöntemleri ile eylemlere girişmişlerdi. Bu bağlamda 87 Newroz'larındaki cinayet ve saldırılar da, aynı muhalif ekibe yükleniyordu. PKK lideri gele gele, "Türk ordusu güçlüdür, onu yenemeyiz, Türkiye'den toprak talebimiz yok" gibi kendini inkarın en son noktasına kadar gelecekti.

Kurdistan Press'de PKK-YNK ittifakının açıklanması, pişmiş aşı su katmış oluyordu. Telaşa kapılan PKK lideri, bilinen boşboğazlığı ve patavatsızlığı ile bu ittifakı reddediyor, Kurdistan Press'i ağır bir dille suçlamakla yetinmeyip, kısa bir süre sonra tükürdüğünü yalama durumunda kalacağını

...Bu gelişmeler sürerken ilişkilerin merkezinde hareket eden gazeteci M. Ali Birand da boş durmuyordu. Kırılan potları, bozulan birleşme zeminlerini yeniden oluşturmak için Londra, Tahran, Ankara ve Brüksel arasında mekik dokuyordu.

bile bile YNK'yi de ulusal kurtuluşçu olmayan, emperyalist çevrelerin ajanı olmakla suçluyordu. Ardından Talabani Avrupa'ya uçuyor ve Kurdistan Press'e verdiği uzun mülakatta, PKK liderini ağır biçimde eleştiriyordu.

Bu gelişmeler sürerken, ilişkilerin merkezinde hareket eden gazeteci M. Ali Birand da boş durmuyordu. Kırılan potları, dağılan birleşme zeminlerini yeniden oluşturmak için Londra, Tahran, Ankara ve Brüksel arasında mekik dokuyordu. YNK'nin bir Türk mühendisi kaçırması ile devreye giren M. Ali Brand, sık sık elindeki en önemli kozu masaya sürerek faaliyetlerini sürdürüyordu. Bu kez, AT ülkelerinin genel kanısıydı. Bu genel kanı ABD ve SSCB tarafından da tasvip edilmiş sayılıyordu. Genel kanının özü ise, Türkiye'de, Kürt varlığının kabulü ile, Kürtlere göreceli kültürel hakların tanınmasını içeriyordu. Çünkü, bütünü kurtarmak için parçadan vazgeçmek gerekliydi. Bütün Ortadoğu idi. Ortadoğu İran unsuru tarafından tehdit altında idi. Kürtlerin desteği İran için büyük önem taşımaktaydı. Ve eğer İran, Irak'ı istila ederse, artık Ortadoğu'da kıyamet kopmuş demektir. İran'ın istilasını, önlenemez bir dehşet içinde Körfez ülkelerine akacaktı. Kaldı ki, Homey-ni, "Kudüs'e giden yol Bağdat'tan geçer" demekteydi. Kudüs'e girmek demek, Tahran, Bağdat, Şam üçgeninde İslami Cumhuriyetin militan ve saldırgan bir cephesinin oluşması demektir. Gerek ABD ve SSCB ve ge-

...Varsın 8 yıldır Diyarbakır zındanlarında ölümle boğazlaşan militanlar, Tapu Memuru Galatasaraylı Apo'nun Çubuk Barajı'nda o ağacın altını bir türlü unutamadığında öğreniversinler

rekse AT ülkeleri için bu dehşet verici tablo karşısında, Türkiye'de Kürtlere bir takım kültürel hakların verilmesi devde kulak kalırdı. TC, devenin kulağından vazgeçmek zorundaydı. Bu nedenle dünya seferber olmuştu. Kürt olgusunun politik merkezlerin bir numaralı sorunu olmasının arkasında yatan gerçek buydu.

Gerçek, sivrilikleri yontmayı ve "mütevazı" talepleri gündemleştirmeyi gerektirmekteydi. Görev, Türk politikacıları tarafından üstlenilmiş ve Avrupa'ya akan tanınmış isimler konuyu derinliğine işlemeye başlamışlardı. Ecevit bile, Kürtler vardır, Kürt dili serbest bırakılmalıdır diyebiliyor. Özal hükümeti, mahkum yakınlarının kürtçe konuşması için fetva çıkartıyordu.

YNK - PKK ittifakının edep dışı kavramlarla reddedilmesini izleyen günlerde, Talabani, yayınladığı bir çağrıda Kürt örgütlerinin PKK ile barışmalarını istiyordu. Ardından Birand Tahran'a uçuyor ve Milliyet'e geçtiği bir haberde, Irak'la savaş halinde olan Kürt liderlerinin Türkiye'ye anlaşma mesajlarını manşete çıkarıyordu. Kurdistan

Press'in "Birand Açıklama-lıdır" sorusuna açık bir cevap vermeyen Birand, Talabani ile "Apo'nun anlaşmasından sonra, Bekaa'ya girerek bu soruya dolaylı bir biçimde cevap vermiş oluyordu.

Türkiye ile anlaşmak isteyen Kürt liderleri kimlerdi? Hangi hak ve cesaretle, Türkiye'nin Kerkük ve Musul'u istila etmesi karşısında tavır almayacaklarını, hatta ortak hareket edebileceklerini açıklamaktaydılar? Bu liderler, Türkiye ile beraber kime karşı gerilla mücadelesi sürdüreceklerdi?

Bu sorular, Talabani'nin Şam'da alelacele PKK lideri Öcalan ile yaptığı bir ittifakın gürlütülü açıklaması arasında cevapsız kalmaktaydı. Her nedense PKK organları bu ittifakı boy boy resimlerle de donatarak açıklamakta bir hayli aceleci davranmışlardı. Kabul etmek gerekir ki, Talabani, A. Öcalan'a tükürdüklerini teker teker yalatmış YNK'nin devrimci bir güç olduğunu resimlerle, protokollerle belgelemişti. Ve sonra, PKK'yı da arkasına alarak ABD'ye uçmuştu. Rahmetli Barzani için ABD'ye gitmeyi büyük suç sayan çevreler, Talabani için "Kürt hareketine ABD de yol açıyor" diyorlardı. Türk basınında bazı köşe yazarları ateş püskürüyorlardı. Nasıl olur da Türkiye'nin bu bir numaralı

hibi PKK'nın lideri ile görüşülecek ve kampına girilecekti. Sadece girilmekle kalmayacağı ise elbette ki herkes tarafından bilin-mekteydi?!

...Kabul etmek gerekir ki, Talabani A. Öcalan'a tükürdüklerini teker teker yalatmış, YNK'nin devrimci bir güç olduğunu resimlerle, protokollerle belgelemiştir.

Bu arada, Birand, meslektaşlarını ustaca ekti ve söylentilere göre, Hüseyin Yıldırım ile yapılan bir anlaşma ile Bekaa'ya ilk giren oldu. Bunun faturasının 1 milyon Mark olduğu günahıyla sevabıyla Babı Ali'ye ait. Milliyet ise, tersine, Hürriyet'in Apo ile görüşmek üzere Hüseyin Yıldırım'a 1,5 milyon mark teklif ettiğini iddia edermiş. Bilemeyiz. Bunlar, söylenti... Gerçek olan, Bekaa'nın kapılarının uluslararası düzeydeki bir planın gereğine uygun olarak ardına kadar açıldığıdır ve kulağı Suriye tarafından çekilen PKK lideri, kısırlıdığı köşede ancak emri yerine getirmekle görevlendirilmiştir. Görevini ifa ederken de, kabul etmek gerekir ki, hizmette kusur etmemiştir. Nasıl etsin ki, Suriye Polis Örgütü Muhaberat'ın izniyle, Şam Havaalanından alınıp, Suriye topraklarından gene Muhaberat'ın izniyle geçip Bekaa'ya ulaşan gazetecilerden gizlenecek fazla bir şey yoktu. Nitekim, bunların ardından, Suriye'nin Ankara Büyükelçisi Abdulaziz El-Rifaî Dışişleri Bakanlığına çağrılarak, kendisinden bilgi ve Suriye'nin kontrolü altındaki topraklarda barınan A.Öcalan'ın iadesi istenmişti. Varsın, 8 yıldır Diyarbakır zındanlarında ölümle boğazlaşan militanlar Tapu memuru Galatasaray'lı Apo'nun Çubuk Barajı'nda o ağacın altını bir türlü unutamadığını da öğreniversinler. Esasa ilişkin değil. Esasa ilişkin olan, TKP'ye verilecek özgürlüğün, TC'ye demokrasinin gelmesine yetmeyeceğidir. Bunun hemen yanında Kürtlere de bir şeyler verilmesi gerekli. Tapu memuru Galatasaraylı Apo, işte bunu da Bekaa Vadisi'nde, Birand'la cilveleşerek çözümlenmiş oluyor. Diyor ki: *Türk ordusu güçlüdür, onu yenemeyiz. Zaten böyle bir düşüncemiz de yoktur. Türkiye'den toprak talebimiz de yok. Bizim istediğimiz eşitlikler.*

Üç kulhuallah bir elham. Amin!

Durum bir hayli açık! Merkezinde Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin boğulması duran uluslararası plan çok çeşitli biçimler içinde yürürlüğe konulmuş ve şiddet temelinde örgütlenen PKK ile sağ kanat sosyalistleri ortak noktalarda buluşmuşlardır. Radikal solun tavrı ise stratejik tezlerde ve kazanılan ideolojik mevzilerde inatla direnmeyi ve mevcut olanı dönüştürmeyi içeriyor. Önümüzdeki günler saflaşmayı daha net olarak ortaya koyacaktır elbette. Sorun, burjuvazinin kitle iletişim araçlarını tüm imkanları ile seferber ettiği bu mücadelede, günlük olayların şaşırtıcı sonuçlarının etkisi altında kalarak, devrimci perspektiflerden, değer ve inançlardan geri düşmemeyi gerektiriyor.

...sivri sloganlar ve şiddet radikalizmi belirlemiyor. Radikalizmi belirleyen temel tavır burjuva ideolojisi ile olan ilişki biçimidir!

Bir diğer gerçek daha ortaya çıkmıştır: sivri sloganlar, silahlı şiddet vb., radikal solu belirlemiyor. Radikal solu belirleyen temel tavır, kişinin ya da örgütün burjuva ideolojisi ile olan ilişki biçimidir. Şüphesiz, burjuva ve küçük burjuva radikalizmi ile proleter devrimci radikalizmi burada kalın bir çizgi ile ayırmak gerekir. Burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde, onun rasyonallerine uyarlı olarak alınan tavırların teorisi de yapılabılır belki ama, bu bir devrimin örgütlenmesinin değil, imhasının teorisi olur.

Günlük dile geçen bir kavram durumunda olan radikalizm, bu çerçevede anlam kazanır

BELÇİKALI SENATÖR MAGDA AELVOETS
"KÜRTLER AZINLIKLARA SAĞLANAN TÜM HAKLARDAN YARARLANMALI!"

Türkiye AT'ye giremez!

Senatör Magda Aelvoets: "İnsan haklarına saygı duymayan bir Türkiye'nin AT'de yeri yok!"

Türkiye AT'ye üye olmak istiyor. Belçika'daki siyasi partilere göre Türkiye'nin üyeliği ile ilgili nedenleri araştırdık. İlk sohbetimizi Magda Aelvoets, Senatör, AGALAV (Anders Gaan Leven) Senato ve Uluslararası ilişkilerde parti sözcüsüyle yaptık.

Türkiye AT üyesi olma peşinde. Tarihi jenosid ve asimilasyon eylemleri ile dolu olan ve halen hapisaneleri siyasi mahkumlarla dolu bulunan, devlet terörü ve sistematik işkence yaptığı kanıtlanan bir devletin AT'de yeri var mı sizce?

Birincisi, AT'nin Türkiye'yi üyeliğe kabul etmesi kolay olmayacak. Çeşitli devlet başkanlarının bugüne kadar ki tutumu olumsuzdur. Bu olumsuz tutumun çeşitli nedenleri vardır. Önemli nedenlerden birisi Yunanistan ile Türki-

ye'nin ilişkilerinin bozuk olmasıdır. Bu bozuk ilişkiler düzelmeden, Türkiye'nin, AT'ye alınması bence söz konusu değil. İkincisi, AT hükümetlerinin tutumu da olumsuz. Türkiye'nin sosyo-ekonomik alanda zor bir dönem içinde olması, buna bir sebep gösterilebilir. AT üyesi kuzey ve güney ülkeleri arasında zaten kritik bir durum var. Bu zor şartlar altında olan Avrupa Topluluğu, daha zor ve çetin bir durumda olan bir devleti üye olarak kabul etmeyi göze alamaz. Üçüncüsü, AT ülkeleri kendi kitlelerine insan haklarına zerre kadar saygı göstermemekle tanıyan bir devleti üye olarak kabul etmeyi göze alamaz. Üyeliğe kabullerinden sonra kendi haklarına ne diyecekler? Kişisel görüşümü sorarsan, özellikle üçüncü sebep önemli. Birey olarak insanın ve toplum olarak halkların haklarına saygı

göstermediği sürece, Türkiye, AT'na girmemelidir. Hayır. Önce üyeliğe alınması, sonra insan haklarına ve halkların temel haklarına saygılı olması için baskı uygulanması normal değildir. Türkiye AT'na girmek istiyor. Bizim de isteğimiz, bu ülkenin ilk önce demokratik bir ülke olması. İnsan ve halkların haklarına saygılı olması. Bu olmadan, üyeliğe hayır prensibini savunmak gerekiyor.

Fakat Türkiye'de "demokrasiye dönüş" olduğu yaygarası var. Yaygaranın yanı başında Türk devleti 24 milyonluk Kürt halkını inkar etmiş ve ediyor. Sizce Türkiye'ye demokrasi hiç geldi mi ki, bugün veya yarın dönüşü olsun?

Türkiye'de demokrasinin geri geldiğini kimse iddia edemez. Demokrasinin Türkiye'ye tam anlamıyla yerleşmesi uzun bir zaman

"Tekrar ediyorum: Türkiye'de demokrasi yok! Kürtlere ulusal baskı uygulanıyorsa, binlerce tutuklu zindanlarda işkence altında ise, halklar, duvarı olmayan kocaman bir hapisanede tutuluyorsa, düşünce özgürlüğü sınırlı ise, demokrasinin sözü mü olur?"
 "Kürdistan'ın dört parçasından Kürtler, ortak strateji belirlemeli, geleceklerini kendileri tayin etmeli!"

sonra olabilir. Ve bundandır ki, AT'na üyeliği düşünülemez. Demokrasinin geri geldiği bir devletde yurtdışından geri dönen TBKP Genel Sekreterleri nasıl olur da zindana atılırlar ve onlara işkence edilir. Yakın geçmişten bir örnek bu. Durum bugün azıcık da iyi olabilir. Ama, Türkiye'de işler bir demokrasinin olduğu anlamına gelmez. Önemli bir konu daha milyonlarca insanın inkar edildiği, her türlü insani haklarından mahrum bırakılan bir halkı, yani Kürt halkını düşündükçe Türkiye'ye demokartik bir devlet demek için büyük bir aptal olmak gerek. Bundan senelerce önce parti olarak Belçika Senatosu'na Kürdistan'da insan haklarının çiğnenmesi konusunda bir soru önergesi verdik. Belçika'nın devlet olarak, Türkiye ile bu konuda görüşmesini ve konuya açıklık getirmesini, Kürdistan'daki baskının son bulmasını istemiştik. Önergede, Kürdistan sözünü de bilerek kullandık. Daha o zaman hükümetten, Kürdistan'daki baskıyı Kürdistan'da incelemek için bir komisyon kurulmasını önermiştik. Türk devletinin de insan ve hakların haklarına saygılı olmasını istemiştik. Aksi takdirde devlet olarak Türkiye ile ekonomik ilişkilerin azaltılması gerekirse kesilmesi ve sorunun Birleşmiş Milletler nezninde görüşülmesi baskı aracı olarak kullanılabileceğini belirtmiştik. Tekrar ediyorum. Türkiye'de demokrasi yoktur. Kürtlere ulusal baskı uygulanıyorsa, binlerce siyasi tutuklu zindanlarda işkence altında tutuluyorsa, halkların, duvarı olmayan bir kocaman hapisanede ise, düşünce özgürlüğü sınırlıysa, demokrasi-den nasıl söz edilebilir?

Belçika'nın Dışişleri Bakanı Leo Tindemans, Türkiye'nin AT'na üyeliğine taraftardır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?
 Dışişleri Bakanı Tindemans'ın taraftar olduğumu belirten herhangi bir açıklamasını duymadım. Türkiye, demokrasiyi işleme koymalı.
 Kürdistan ve Kürt sorununu tümüyle ele alırsak, Türkiye, İran, Irak ve Suriye arasında paylaşılmış, par-

çalanmış bir ülke...
 Sovyetler'de de Kürt yok mu?
 Var var... Lübnan'da da hatta İsrail'de de var. Ve bugün Avrupa'da da var. Kürt halkı her yerde tüm insani haklarından mahrum. Halk olarak varıyla yokuyla imha edilmek isteniyor. Toprağı zaten işgal altında zenginlik kaynakları sömürülüyor, varlığı bile inkar ediliyor. Parti içinde mücadeleciler kişi olarak tanınıyorsunuz, Kürt halkının son durumu hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Kişisel görüşümü söylüyorum. Parti bu konuda görüş belirmemiş daha. Çeşitli ülkelerde, yani Kürdistan'ın dört parçasından Kürtler, ortak bir strateji belirlemelidirler. Geleceklerini kendileri tayin etmeli. Fakat, gördüğüm kadarıyla Kürtler arasında çeşitli görüşler var. Özgür, bağımsız bir devlet isteyen Kürtler var, buldukları devlet sınırları içinde kültürel haklar, yani otonomi isteyenler de var. Zor bir durum. Kürtlerin ortak bir isteği olmadan bizim dışardan herhangi bir belirlememiz hatalı olur. Bunun yanında Birleşmiş Milletler zamanında bir Kürt devletinin kurulmasını karara bağlamıştı. Ama o karar lafta kaldı. İkinci bir görüş daha ileri sürebilirim. Her halkın mutlak bir bağımsız devleti olmalı diye bir kural yok. Şu esnada birden çok halklar aynı devlet sınırları içinde zor kullanmadan yaşayabiliyorlar. Fakat, yine de tekrarlıyayım. En son karar Kürtlerindir. Bize düşen görev, onların insani haklarını almaları için destek vermektir.

Tüm Kürt siyasi hareketlerinin nihai hedefi bağımsız, özgür, birleşik bir Kürdistan'dır. Şu dönemde, bugünkü şartlarda Kürt hareketleri taktik olarak değişik biçimde strateji belirledikleri düşünülemez mi? Kürdistan'ın içinde bulunduğu konum gözönünde tutulursa sorun daha net olmaz mı?

Sorun öyle karmaşık ki, tam anlamıyla kavradığımı iddia edemem. Fakat, her halükarda Kürt halkı haklı bir savaş içindedir.
 Belçika'daki Kürtlere gelelim. Belçika'da hemen he-

men tüm göçmen toplulukların kültürel alanda devletçe temin edilmiş hakları var. Devletten kastım, Belçika devletidir. Aşağı yukarı 10 bin Kürt Belçika gibi bir ülkede bile her haktan mahrumdur. Örneğin, haftada bir her milliyetin radyo ve televizyonda kendi dillerinde programları yayınlanmaktadır. Okullarda ana dilleri, kültür ve tarihleri için ders saatleri resmen kabul edilmiştir. Kürtler, çeşitli mürecaatlarda bulundular. Ama aldıkları cevap hep olumsuz oldu...

Kürtler de Belçika'da diğer milliyetler gibi her kültürel hakta sahip olmalıydılar. Neden olmasın. Gayet normal. Diğer milliyetlerin sahip oldukları haklara Kürtler de sahip olmalıydılar.

Ama, radyo ve televizyon idaresi, okullar ve bakanlıklar, Türk devletinin işe burnunu sokmasından korkuyorlar. Üstelik Türk ve Araplara, Belçika devletinin kasasından 650'ye yakın memur maaşlı çalışıyor. 150'ye yakın din görevlisi bulunmaktadır. Kürtler için böyle şeyler istenince faktörler gözönüne alınarak Türk devletinin işe burnunu sokması hesaba alınıyor. 800 kişi, Türk ve Arap göçmenleri için çalışabilir de Kürtlere sıra gelince bütçe mi iflas ediyor? İnsan hakları yalnız Kürtler için mi rafta kaldırılıyor? Göçmen işçiler konusunda Partinizin gayet düzenli bir çalışması var. Kürtleri de hiç hatırladınız mı?

Biz, muhalefet partisiyiz. Söz sahibi değiliz. karar alan ve uygulayan iktidar partileridir. Ama Belçika'da Kürtlerin diğer milliyetler kadar insani haklardan yararlanmasını tüm gücümüz ile destekleriz. Bu onların doğal hakkıdır. Muhalefet partisi olarak bu konuda sizinle beraber devlet organlarına başvurabiliriz. Türk ve Araplar gibi milliyetlerin devletleri var. Her türlü imkanlara devletçe sahiptirler. Burada da üst bir kademe de görülmeleri, Kürtler gibi ezilmiş bir halka hemen hemen hiç bir hakkın tanınmaması normal deildir.
 Teşekkür ederim.

Derwêş M. Ferho

İSVEÇ'TE KÜRTÇE YAYIN

Geçen yılın Eylül ayında İsveç Göçmen Bakanı ile, Kürtçe radyo yayını için kısa bir görüşme yapmıştım. Bakan beni Yabancılar Dairesi Başkanı'na yolladı. Yabancılar Dairesi Başkanı, kendisinin bu konuda yetkili olmadığını, ancak, kendisine sorulduğunda bu öneriyi destekleyeceğini söyledi bana. Ona göre, bu döğümün çözümü İsveç Kültür Bakanı Bengt Göranson'daydı. En iyisi Kültür Bakanı'nın kapısını çalmaktı. Elbette çalacaktım o kapıyı. Çaldım da. Bakan önce beni İsveç işçi sınıfı marşıyla karşıladı makamında. Bengt Göranson, yalnız bakan değil, aynı zamanda bir kültür, bir dava adamıdır da. Açtım teybimi, yöneltim sorularımı kendisine. Her nedense çoğu kez politika, kültürden daha öncelikli önem kazanıyor. İş hak istemeye, hukuk istemeye geldi mi artık orada kültür tartışması bitmiş demektir. Ortada olan politikadır. Bengt Göranson politik bir dille, İsveç Radyo Televizyon Kurumu'nun bağımsız çalıştığını, onların iç işlerine karışamayacağını, ancak kendisinden sorulduğunda, Kürtleri destekleyeceğini bir güzelce anlattı bana. Bakan yalnızca anlatmakla da kalmadı. Ayrıca bana dört kodamanın adını da verdi. Bir de selamlarını ilettiler onlara.

Neylersin... Bir kez düşmüşüz yollara. Gücümüz oranında dolaşacağız, ta ki gerçek sorumluları buluncaya dek Bakanın bana verdiği şahıslardan birisini yakaladım radyoda. O birisi, beni başka birisine yolladı. O başka birisi de beni üçüncü birisine yolladı. Aylar akıp gidiyordu. İşveç radyosunun dört duvarı arasında. Dört kişiyi yakalamak her nedense uzun zaman alıyordu. Sonuçta dördüncüsünü yakaladım. Tabii, bu kez yalnız değildim. Üç Kürt arkadaşımla beraberdik. Ben, yazar M. Uzun ve Avustralya'dan Ş. Bekir. Bilindiği gibi, Şahin Bekir Avustralya radyosunun Kürtçe yayınlar bölümünde çalışıyor. Görüşmeye bir de Kürdistan Press'ten bir arkadaş katıldı. Her birimiz bir köşebaşını tuttuk. Artık o dördüncü kişinin yakasını

bırakmayı düşünmüyorduk.

Bu dördüncü kodamanın adı, P. O. Johansson'dur. İsveç Radyo - Televizyon Genel Yayın Yönetmenidir kendisi... Bürokrasinin tepesinde oturan bu kişi, bizleri nazik bir şekilde asansörün önünde karşıladı. Kürt sorunu ile ilgili epey bilgisi vardı. Son iki yıldır, yani Olof Palme'nin öldürülmesinden bu yana, Kürt halkını yakından tanıma olanağını elde etmişti. Onun için kendisine bu konu ile ilgili ne bir bilgi verdik ve ne de soru yönelttik. Amacımız Kürtçe yayınların ne zaman başlayacağıydı. Konuya hemen girdik;

□ Hangi azınlıkların dilinde yayınlar yapıyorsunuz? Bu yayınlar ne zaman başladı, sayın P. O. Johansson?

□□ Yayınlarımıza değişik yıllarda başladık. Bugün İsveç Radyosu: Finçe, Samca, İspanyolca, Türkçe, Yunanca, Yugoslavca, Polonyaca, Estonyaca, Asurca - Süryanice, yani toplam 9 dilde yayın yapıyor.

□ Bir de İsveç Radyosu yabancı ülkelere yönelik yayın yapıyor değil mi?

□□ Doğru. İngilizce, Almanca, Rusça, Fransızca ve diğer başka dillerde de yayın yapıyoruz.

□ Bu durumda sadece Kürtler bu yayınların dışında kalıyor galiba.

□□ Bu senin konuyu nasıl yorumladığına bağlı. İsveç'te bulunan bir çok halk grubu bu yayınlardan yoksundur. Örneğin Kürdistan'dan, İran'dan, Irak'tan, Eritre'den, Güney Amerika'nın değişik ülkelerinden gelen bir çok halk grubu da bu yayınlardan yoksundur.

□ Bu yayınlar için hangi koşulları gözönünde bulunduruyorsunuz?

□□ Değişik koşullar... Bu konuda İsveç Radyo Kurumu'nun yönetim kurulu karar veriyor.

□ Hangi kriterlere göre

□ "Bu ülkede Kürt çocukları için yuva, Kürtçe öğretmen okulu, okullarda Kürtçe anadili eğitimi, tercümanlar, Kürt aileler için pedagoglar var. Ayrıca her yıl İsveç Kültür Bakanlığı, yirmiye yakın Kürtçe kitap yayını için ödenek ayırıyor. Araç ve gereçler tümü ile Kürtçe. Ama, tüm bunlara karşın, Kürtler, Olof Palme'nin ülkesinde hala Kürtçe radyo ve TV yayınından yoksun bulunmaktadır!"

bu kararlar alınıyor?

□□ Bundan üç yıl önce şöyle bir kanaate varmıştık. Türkçe "Merhaba" yayınında, Kürtlerle ilgili haberlerin de yer alması. □ Kimseyi suçlamak istemiyorum, sayın Johansson. Ama, eğer siz Türkçe bilen bir Kürt olsaydınız ve "Merhaba"nın Kürtlerle ilgili yayınlarını izleyediniz, böyle konuşmazdınız.

"Merhaba" yayınları tıpkı sömürgeci Türk devletinin Kürtlerle ilgili verdiği haberler gibi... Kürtleri

Türk olalım! Ama, bu Türklük her şeyde olsun. Örneğin, Kürtçe radyo hakkı istediğimizde birden Türk oluyoruz. Ama, Palme cinayetinde Kürdüz. Bu bir çelişki değil midir? Sayın Johansson, sizin başında bulduğunuz kurum, her gün Kürtlere veryansın ediyor. Umulmadık iftiralar, karalama kampanyaları girila gidiyor. Hiç biriniz çıkıp da, 'yahu bunlar Kürt değil, Türkdürler' demediniz. Bizler milliyetlere göre değil, pasas-

suçlama varsa?

□□ O zaman şikayet yolları açıktır. Herkesin soruşturmaya başvurma hakkı vardır. Bu hak kullanılmalıdır bence. Bizler doğrudan doğruya yapılan programlara karışmıyoruz.

□ Ülkeniz garip bir ülke sayın Johansson. Örneğin, bu ülkede Kürtçe çocuk yuvaları, Kürtçe Öğretmen Okulu, Kürtçe sınıflar, tercümanlar, aile pedagogları vardır. Ayrıca, her yıl İsveç Kültür Bakanlığı, 20'ye yakın

yapacağız. Bakalım bu konuda kaç kişi çalıştırabileceğiz (...)

Yukarıdaki karşılıklı diyalog P. O. Johansson ile yaptığımız uzun söyleşinin özetidir. Bu konuşmalardan çıkan sonuç; kanımca 1989'un sonlarına doğru hem radyo ve hem de televizyonun "Mozaik" bölümünde Kürtçe yayınlar başlayacak. P. O. Johansson'un korkusu, kadro sorunudur. Yani, bu yayınlar için Kürtler arasında yeterince kadronun olmamasıdır. Önerim şu; genç ve yetenekli Kürt arkadaşların bir an evvel gazetecilik yüksek okullarına girmelidirler. Bu konuda bir meslek edinmelidirler. Basını, yayını, radyosu olmayan bir halk, dilsizdir, sağırdır, sesini ve sö-

İsveç Radyo TV genel Müdürü P.O. Johansson: "Yayın için üzerinde çalıştığımız dillerden biri Kürtçe..."

Foto: ANK

terörist, bölücü, haydut gibi sunmaktadır. Bu kavramları kullanmaktadır. "Merhaba" yayınları Türk devletinin istemediği haberleri kesinlikle vermez. Onlara, TRT'nin İsveç kolu denilebilir.

□□ Radyo yönetim kurulunun görüşünü belirtmiştim. Türkçe yayınlar da az da olsa Kürtlerden bahsediliyor. Ayrıca bizler, milliyet esasına göre değil, vatandaşlık ölçülerine göre hareket ediyoruz. Bir de İsveç'teki Kürtlerin sayılarını tesbit etmek oldukça zordur.

□ Yani diyorsunuz ki, bizler Kürtleri de Türk olarak sayıyoruz. Olsun,

portlara göre insanları değerlendiriyoruz demiyorsunuz. Bu ne biçim çifte standart?

□□ Ben bunun çifte standart olup olmadığı konusunda görüş belirtmek istemiyorum. Unutma ki, radyo genel kurulu da hükümet tarafından tayin ediliyor. Gerçi bizdeki her kurum özerktir. Palme cinayetinden ötürü meydana gelen olaylar, dikkatleri Kürtler üzerine çekmiştir. Ama, dediğim gibi her kurum kenisinden sorumludur. Biz, onların yapacakları programları etkileyemeyiz.

□ Ya ortada haksız bir

Kürtçe kitabın basılabilmesi için ödenek ayırıyor. Araç ve gereçler tümünden Kürtçe. Ama, tüm bunlara karşın Kürtler, O. Palme'nin ülkesinde hala Kürtçe radyo yayınlarından yoksundurlar.

□□ Şu anda bir kaç dil üzerinde çalışıyoruz. Kürtçe bunlardan biridir. Olanaklarımızı araştırıyoruz. Bu konuda bir çok değişik faktörler var. Örneğin sizlerde okuma yazma oranı düşük. Bu grubun yayın ihtiyacını karşılamak gerek diye düşünüyoruz. Şu an da sana kesin bir söz veremem. Elimizden geleni

zünü dinletemez.

Mahmut BAKSİ

(*) Gazetemiz yazarlarından M. Baksî'nin İsveç Kültür Bakanı Bengt Göranson ile Kürt kültürüne ilişkin yaptığı röportajı sonbahar döneminde yayınlayacağız.

DUYURU

Kurdistan Press bu sayı ile beraber yayımına Eylül ayının ilk haftasına kadar ara veriyor. ANK ise çalışmalarını sürdürecektir.

BRÜKSEL'DE YAPILAN BİR BASIN TOPLANTISINDA 8 KÜRT ÖRGÜTÜ "TEVGERA RİZGARIYA KURDİSTAN" ADI ALTINDA BİRLEŞTİKLERİNİ AÇIKLADILAR

□ Sekiz Kürt örgütünün oluşturduğu Tevger Brüksel'de yapılan bir basın toplantısıyla kamuoyuna duyuruldu.

□ "Tevger'in dışında kalan siyasi örgütlerle muhakakki bazı ayrı görüşler var. Ayrı görüş sahibi olduğu için Tevger'in dışında kalınmadı. İçinde bulunduğumuz şartlar bunu gerektirdi".

□ "Tevger ile PKK arasında farklı görüş ve siyasi tavırlar olabilir. Bunlar doğaldır. Farklı görüşlere rağmen bir araya gelinbilir".

ANK • Brüksel

Sekiz Türkiye Kürdistanı hareketinin bir araya gelerek oluşturdukları Kürdistan Kurtuluş Hareketi (Tevger), 22 Haziran 1988 günü Brüksel'de yapılan bir basın toplantısıyla kamuoyuna duyuruldu.

Aralarında Ala Rızgari, Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları - Sosyalist Eğlim (KUK-SE), Kürdistan Yurtsever Güç Partisi (PARHÉZ), Kürdistan Demokrat Partisi - Ulusal Örgütü (PDK-RN), Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK), Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi (PSKT), Kürdistan Devrimcileri (ŞK), Yekitiya Sosyalist a Kurdistan (YSK) bulunan Türkiye Kürdistanı hareketleri, basın toplantısında Tevger'in kuruluş bildirgesini ve "Temel Siyasi Görüşler ve Program Hedefleri" adı altında programını da kamuoyuna sundular.

Toplantıya katılan basın mensuplarının ve dinleyicilerin de sorularını yanıtlayan Tevger sözcüleri, toplantıyı izleyen gazeteci yazar Doğan Özgüden'in, PKK - YNK ittifakını ve Sol

TEVGER KURULDU

Birlik içinde varlıklarını sürdüren güçlerin bu birlik içinde nasıl yer aldıklarını sorması üzerine basın sözcüleri şu cevabı verdiler:

"Tevger'in programında Kürdistan'ın diğer parçalarındaki parti ve örgütler ile ilişkiler açıklanmıştır. Tevger, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki Kürdistanlı siyasal parti ve örgütlerle dayanışma ve işbirliği politikası güder... PKK - KYB arasındaki ittifakta, -basından izledik bu gelişmeleri somut olarak nasıl bir çerçevede olmuştur, neyi önüne koymuş somut olarak bir bilginiz yok. Bu anlamda olumlu veya olumsuz herhangi bir önyargılı açıklama yapmak normal değil. Esas olarak bunun olumlu veya olumsuz olacağı gelecekte pratik belirleyecek. Pratiği ile bu ittifak belli olacak. Peşinen bir önyargıda bulunmayı şimdilik uygun bulmuyorum..."

PPKK, TKP ve TİP Genel Sekreterlerinin Türkiye'ye dö-

nüşlerinden sonra, 88'in Mayıs ayında Sol Birlik'ten ayrıldı. Şartlar bunu getirdi." cevabını verdiler.

Son zamanlarda Türk basınında Kürt sorunu ve röportajlarıyla dikkati çeken M. Ali Brand ise; "Tevger'in dışında kalan örgütler, mesela PKK, Rızgari, KUK vs. ile görüş ayrılıklarınız nelerdir? PKK'nın terörist eylemlerini nasıl görüyorsunuz? PKK ile olan diğer ayrı görüşleriniz nedir?" sorusuna basm sözcüsü şu cevabı verdi:

"Şimdilik Tevger dışında kalan siyasi örgütlerle muhakakki bazı ayrı görüşler var. Tevger'in içinde yer alan örgütlerde bile görüş ayrılıkları var. Bunları şu sırada, basın konferansında sıralamak ne yerinde olur ne de zamandır. Gerek de yok. Ayrı görüş sahibi olduğu için Tevger'in dışında kalınmadı. İçinde bulunduğumuz şartlar bunu gerektirdi..."

PKK'nin eylemlerini kinamak, bu eylemlere karşı tavır koymak gibi bir şeyimiz yok. Bu eylemlerin esas sorumlusu, ülkemizi işgal eden Türk Ordusudur." cevabını verirken, basın toplantısında dikkati çeken PKK ağırlıklı soruların gelmesi idi. Bilindiği gibi, Tevger içinde yer alan örgütlerin daha önce PKK'ye karşı sert tavır almaları şu an için ise, PKK'yi yumuşak bir zeminde tutmak için daha önceki yapılan açıklamaların tersine uzlaşmacı bir dil kullanmaya özen göstermeleri dikkat çekiciydi.

Bu arada bir dinleyici tarafından yine PKK hakkında sorulan bir soru üzerine, "Tevger ile PKK arasında farklı görüş ve siyasi tavırlar olabilir. Bu doğaldır. Farklı görüşlere rağmen bir araya gelinbilir." denildi.

Tevger'in hem Türkiye'de ve hem de Avrupa'da illegal olduğunun açıklandığı toplantıda, Lider kadro siz misiniz? sorusu cevapsız bırakıldı, amblemle ilgili açıklama yapıldı ve genel sekreterin gerektiği zaman açıklanabileceği belirtildi.

TEVGER'E KATILMAYAN ÖRGÜTLER NE DEDİLER?

TSK

Kürdistan'da ulusal demokratik devrim, anti-emperyalist, anti-sömürgeci tüm güçlerin oluşturacağı ulusal demokratik cephenin eseri olacaktır. Böylesi bir cephenin zorunluluğuna inanıyoruz.

Kısa adı Tevger olarak ilan edilen bu cephenin çalışmalarına kısa bir hareketimiz de katıldı. Ancak, TSK olarak toplantılara çağrıldığımız aşamada bazı tercihler yapılmış, ve özellikle Kürdistan'da mücadele yürüten çok sayıda radikal örgüt bu çalışmaların dışında tutulmuştu. Böylece daha başından en geniş güçlerin birliği önüne engeller konmuştu.

İkincisi; Kuzey Kürdistanlı en geniş güçler henüz kendi aralarında bölgesel düzeyde dahi güç ve eylem birliği oluşturmazken, direkt cephe programı ile yola çıkmıştı. Hiçbir alanda, ortak çalışma yapılmamış, tabanın kaynaşması doğrultusunda adım atılmamış, cephe için zemin hazırlanmamıştı.

Yine cephe programı ile yola çıkan örgüt ve grupların ülke zemininde sağlıklı bir yapılanmaları ve çalışmaları gözlenmiyordu. Hala da görünürde dişe dokunur bir şey yok. Ayrıca, UDG, Hevkarî, Sol Birlik gibi bir çok birlikteliklerin kurulup - yıkılmasından yeterince ders çıkarılmamıştı.

Kısacası; sıcak mücadele içinde oluşmayan, tabandan gelişmeyen ve çok sayıda radikal gücü dışlayarak oluşan cephelerin Kürdistan'daki olaylara müdahale edebilme şansı yok denecek kadar azdır.

Tevgera Sosyalista Kurdistan (TSK)
Avrupa Temsilciliği

KUK

"Tevgera Rızgariya Kurdistan" adlı yeni bir "birlik" daha ortaya çıkmış durumda. 12 Eylül sonrası hemen tüm Kürdistanlı siyasi gücün gündeminden düşmeyen ve bu doğrultuda değişik düzeyde sürdürülen çalışmalara böylece bir yenisi daha eklenmiş oldu. Elbette ki, ortaya çıkan bu yeni "birlik" in geçen dönemki birlik çalışmalarından ayrı bazı özgüllükleri vardır. Bu özgüllükler ortaya çıkan "birlik" in ilan edilip "başarıyla" sonuçlandırılmasında ne denli rol oynamışsa, geçmiş dönemki birliklerin oluşturulamamasındaki temel mantığı da yansıtmaktadır. O zaman sorunuz, yani "bu birliği nasıl görüyorsunuz?" sorusunu yanıtlamak için bu özgüllükleri sıralamak gerekir.

a- Ortaya çıkan/çıkarılan "birlik" in zaman ayarlaması ve genelde Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin içinden geçtiği sancılarla dolu bu döneme tekbül etmesi, kanımızca bu özgüllüklerin başında geliyor. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin uluslararası platformlarda yoğun bir şekilde tartışmaya sunulduğu bir dönemde Kürt hareketi bir taraf durumunda olamamış ve sorunlarına sahip çıkamamıştır. Bunun nedenleri çok yönlüdür. Herşeyden önemlisi de Kürdistan devrimci hareketinin kendi sorunlarıyla ilgilidir. Ancak Kürt sorunun ortaya çıkarılması, açıktır ki Kürdistan devrimci hareketinin iradesi dışında; Ankara'dan Washington'a ve buradan da diğer bazı merkezlere kadar uzanan bir planın parçası durumundadır. İşte bu plan çerçevesinde Kürt sorununun çözümüne taraf olabilecek sözde "Kürt" taraflar arayışı uzun bir süreden beri devam edegelmekteydi. Adı geçen bu "birlik" in tam da

Birlik sorununun önemi ve değeri üzerine fazla bir şey söylemek gerekmiyor. Çünkü, somut ve maddi bir gerçekliktir.

Sorun, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini gerçek hedeflerine ulaştırabilecek militan bir mücadele örgütüne ulaşma sorunudur.

Bu bağlamda Brüksel'de kamuoyuna duyurulan 8'linin bir adım olarak bile fazla önem taşıdığı kanısında değiliz.

8'linin açıklamaları kabaca gözden geçirildiğinde; politik bir ihtiyaç üzerinde şekillenmediğini görmek mümkün. Gündümlü bir şekillenmedir. PKK ile ilgili belirlemelerine bakarsak eğer, güdümlü olmanın ötesinde bağımlı bir şekillenmedir.

İçinde yer almamız ilişki biçiminden kaynaklandı. Süreç içinde muhtevaya ilişkin oldu.

bu arayışların yoğunlaştığı bir dönemde piyasaya sürülmesi tesadüfî değildir.

b- "Birlik" in bileşeni ve bu bileşende yer alan "güçlerin" oluşturdukları "program" (aslında program diye sunulan belge Hevkarî döneminde hazırlanan programa bir iki eklenme yapılmakla sınırlıdır) "birlik" içinde yer alan bazı siyasetlerin varlık koşullarının inkar edici düzeyde olmasıyla dikkat çekicidir. Geçmişte Kürdistan'ın bağımsızlık sorununu birlik çalışmaları önünde en ciddi engel durumunda görenler, bu gün hiç "koşulsuz" olarak bağımsızlık talebinin altına imza atıyorlarsa bu düşündürücüdür!!!

c- Ortaya çıkarılan bu "birlik", saymaya çalıştığımız bu nedenlerden dolayı Kürdistan devriminde bir sorumluluk üstelenemeyeceği gibi, misyonu gereği önümüzdeki dönemde ortaya çıkması zorunlu olan gürbüz birliklerin önünde ciddi engeller oluşturduğu için ve genel anlamda ulusal kurtuluş hareketimizin garantisini olan birlik ve cephe anlayışlarını tasfiye amaçlı olduğu için de gericidir.

Sorunuzun ikinci bölümü yani, "birlik içinde niye yer almadınız?" sorusunun cevabı da aslında birinci sorunun yanıtları içinde verilmiştir. Eklenmesi gereken şey, önümüzdeki süreçte birlik/cephe-ittifak çalışmalarının tüm engelleme ve tasfiye hareketine rağmen, Kürdistan zemininde boy vereceği inancımızın, ortaya çıkarılan bu yeni "birlik" le daha bir kamçılanmış olmasıdır. Kürdistan devriminde sorumluluğun ne denli güç olduğunun bilincinde olan K.U.K devrimci hareketimiz, diğer Kürdistanlı radikal güçlerle birlikte, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi üzerinde yoğunlaşan kara bulutları dağıtmaya muktedir olduğunu önümüzdeki süreçte dosta ve düşmana kanıtlayacaktır.

28.6.1988

Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları (K.U.K)
Merkez Komitesi

Tevger diye adlandırılan birlik ölü doğmuştu. Törene gitmenin bir anlamı yoktu.

Açıkçası KUKM ile oyun oynamaktan vazgeçmek gerekiyor. Ağır bir yenilgi ile savrulunan muhaceretin yarattığı ruhsal durumu deşifre etmek için bu tür açıklamalar belki yararlı olabilir, ama üzerinde büyük oyunların oynandığı, Ortadoğu ve onun merkezinde duran Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi adına bu tür gayri ciddi gösterilerden kaçınmak gerekiyor. Tevger emekler mi, sürünür mü bilemeyiz. Ama yürüyoruz! Durumu yayın organlarımızda daha derinliğine tartışacağız.

Rêxistina Rızgariya Kurdistan (RIZGARİ)
Avrupa Sekreterliği

Kürdistan'da halkın büyük çıkarları, bütün devrimci, yurtsever ve sosyalist güçlerin birlik ve dayanışmaları, giderek cepheleşmeleri açık bir gerçektir. Biz KAWA olarak, bunu öteden beri savunuyoruz.

Fakat, şu da bir gerçektir ki, devrimci birlikler ya da cephe, mücadelenin ürünü olmak, ve onu ilerletmek, onun ihtiyaçlarına cevap vermek zorundadırlar.

Kürdistan halkının çıkarlarını savunmak ve ilerletmek için :

- 1- Sömürgeci boyunduruğa karşı, bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'ı yaratmak;
- 2- Karşı-devrimci şiddete karşı, devrimci şiddeti öngörmek, bunu örgütlemek;
- 3- Bağımsızlığı sadece sözde değil, pratikte de uygulamak, bağımsız politika yapmak, bağımsız bir güç oluşturmayı öngörmek;
- 4- Cephe ya da birlikleri pratik devrimci mücadele içinde örgütlemek şarttır.

Bu noktaları, 8 örgüt adına Brüksel'de açıklanan Tevger'in özünde görmüyoruz. Aslında, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yurtsever ve radikal devrimci güçlerin omuzlarında yükseldiğini görüyoruz. Önyargılardan değil, fakat bilimsel öngörülerden ve bilimsel olgulardan hareket ederek diyebiliriz ki, Tevger, bundan önce de oluşturdukları birlik veya güçbirlikleri gibi kağıt üzerinde kalacak ve pratik bir değer ifade etmeyecektir. Tevger, KUKM'ne önderlik yapacak kudret ve nitelikte değildir. Ama, KUKM ve Kurdistan ulusal kurtuluş cephesine yarar sağlayacak bir güç olabilir. Böyle değerlendiriyor ve böyle görmek istiyoruz.

Bağımsızlıkçı, radikal yurtsever ve sosyalist güçlerin önlerine, Tevger ve onun dışındaki güçleri de kapsayacak ulusal devrimci potansiyeli kucaklayacak ve mücadeleyi zafere götürececek bir cephe oluşturmayı görev olarak koymaları gerekiyor.

KAWA

ÖZAL'IN ATINA GEZİSİ OLAYLI GEÇTİ

Özal Atina'da iyi karşılanmadı

□ Atina gezisi sıkı güvenlik önlemleri altında geçen Özal, Kürt, Türk, Ermeni, Kıbrıs ve Yunanlı devrimciler tarafından kapsamlı eylemlerle protesto edildi.

□ Özal'ın Meçhul Asker anıtına çelenk koymasından bir saat sonra siyah elbiseleri ile yüzlerce kadın, kaybolan savaş esiri eşleri için anıta ikinci bir çelenk daha koydular.

Özal'ı protesto eden kitleler, polisin sert tedbirleri ile karşılaştılar

Foto: Eleftherotipia

ANK • Atina

Davos ve Bürüksel görüşmeleri ardından çoğunluğu iş adamlarından oluşan yüzü aşkın bir grupla Yunanistan'a gelen T.C Başbakanı Turgut Özal'ın Yunanistan gezisi olaylı geçti.

İktidar partisi PASOK Merkez Komitesi'nden 9 kişi hükümetlerinin Türkiye ile olan diyalog görüşmelerini protesto ettiklerini açıkladı. Yunanistan'ın Lefkoşe Büyükelçisi Stoforpuolos da Özal'ın Atina'ya gelişinden utanç duyduğunu belirterek, "İrkçi Ankara hükümetine karşı savaşan Kürtlerle dayanışmanın yokluğunu" eleştirdi.

Özal'ın Yunanistan gezisi boyunca (13 Haziran - 15 Haziran) Atina ve Selanik'te çok sayıda protesto gösterileri düzenlendi. Özal'ın gezisi boyunca Kıbrıs'ta klise çanları hiç susmadı. Kıbrıslı ve Yunanlıların yoğun olarak katıldıkları bu gösterilere Türkiyeli, Kürdistanlı ve Ermeni politik örgütler de katıldılar. Türk bayraklarının yakıldığı gösteriler boyunca, Kürdistan, Kıbrıs ve Ermenistan'ın özgürlükleri lehinde sloganlar atıldı. Gösteriler sırasında yapılan konuşmalarda, halklar arasındaki dostluğu, diktatörlük rejimleriyle değil, halkların kendi çabası ve ürünleriyle gerçekleştirebileceği belirtilerek, Papandreou hükümetinin Türk hükümetiyle "dostluğu" protesto edildi. Ayrıca Kıbrıs'ta da Özal'ın Atina ziyareti protesto edilerek, işgalci Türk ordusunun Kıbrıs'tan defolması istendi.

Daha önce Türk Dışişleri Bakanı Mesut Yılmaz'ın ziyareti sırasında 17 Kasım Örgütü'nün Türk diplomatlarının arabalarına karşı giriştiği bombalı saldırılardan dolayı, Özal ve Türk heyeti için sıkı güvenlik önlemlerinin alındığı gözlemlendi. Fakat buna rağmen Özal'ı taşıyan makam otosu bir Yunanlı'nın fırlattığı dometese hedef olmaktan kurtulamadı.

Özal'ı protesto için hiçbir girişimde bulunmayan Yunanistan Komünist Partisi (KKE), Özal'ın gelişinden bir gün önce H.Kutlu ve N.Sargın'ın serbest bırakılmaları için bir gösteri düzenlendi. Bilindiği gibi 8 yıllık askeri diktatörlük boyunca Yunan Komünist Partisi, Türkiyeli ve Kürdistanlı politik tutuklularla dayanışma ve Türk cuntasını

protesto etmek için böyleşi eylemler düzenlenmemişti.

Politik gözlemciler göre, Özal ve Papandreou'nun 3 günlük görüşmeleri boyunca ilişkilerde kayda değer bir ilerleme sağlanmadığı belirtilmekte. Ege ve Kıbrıs sorunlarının çözümü konusunda ilerleme sağlanmadığından dolayı bu konuların görüşülmesi daha sonraki görüşmelere ertelendi. Görüşmelerin sürdüğü günlerde Yunan basınının Anti-Davos tavrı takındığı gözlemlendi. Türkiye'nin ekonomik alanda işbirliğinin geliştirilmesi taleplerine karşılık, Yunanistan; ekonomik ilişkilerin geliştirilmesinin, politik ilişkilerin geliştirilmesine ve aralarındaki güvenin inşa edilmesine paralel gitmesi talebini getirdi.

Görüşmeler sonucu ortak yayınlanan basın bildirisinde; şu ana kadar yapılan görüşmelerin sıralanıyor. Basın bildirisinde ayrıca Papandreou'nun önümüzdeki sonbahar'da Ankara'ya resmi ziyaret yapacağı da belirtilmekte. 14 Haziran günkü basın toplantısında Özal; Kıbrıs Cumhurbaşkanı Vasiliou'yu Cumhurbaşkanı olarak tanımadığını ve onunla görüşmeyeceğini belirtti. Özal ayrıca Yunanistan'ın ilan ettiği 10 millik hava sahasını da kabullenmediklerini açıkladı.

Özal'ın, Yunanistan'ın da Türkiye gibi Osmanlı İmparatorluğu'ndan geldiği sözlerine kamuoyundan sert tepkilerin gelmesi üzerine Özal, basın toplantısındaki sözlerinin yanlış anlaşıldığını, Yunanistan'ın Türkiye'den önce "Osmanlı İmparatorluğu'ndan kurtulduğunu" belirtti.

Özal'a suikast

□ Yunanistan'da alınan sıkı tedbirler için oldukça yoğun eleştiriler yapılmasının ardından, Özal'a, ANAP Kongresi'nin açılış konuşmasını yaparken suikast girişiminde bulunuldu.

Kongre salonunda yaralı olarak ele geçirilen suikastçinin eski bir MHP militanı olduğu ve suç ortaklarının bulunduğu açıklandı.

Kongre'de Özal oy birliği ile yeniden Genel Başkanlığa seçildi.

YUNAN DEVLETİNİN DIŞ POLİTİKASI

Hakkımda konuşacağım konu tümüyle PASOK'un dış politikası değil, fakat daha çok Yunan kapitalist devletinin dış politikasıdır. Her şeyden önce dış politikanın ne anlama geldiğini açıklayalım...

Burjuva ulusal devlet, burjuvazinin dünya kapitalist ilişkilerinin üretimi ve yeniden üretimine katılımıdır. Sonuçta Yunanistan'ın, dünya kapitalizminin üretimi ve yeniden üretiminde ne rol oynadığını görmemiz gerekir. Her zaman büyük güçlerin hammallığı rolünü oynadığı ve küçük bir devlet olarak daha fazlasını da yapamadığı, çünkü kapitalizm bir egemen sistem olarak çok delikli bir fülüte benzer ve sen ilk olarak şef değilsen sonuçta bu rekabetli oyunun yerine yerleştirileceksin.

Yunannistan bir deniz ülkesi olarak ve daha çok denize bağlı olan Yunan burjuvazisi yeni Yunan devletinin kuruluşundan beri her zaman denizlerin egemenliğine, dünya paha piyasasına ve ticaretine dayandı. İngiltere ile birlikte uzun yıllar boyunca, ta 1949'a kadar yeri orası idi.

Eğer Yunan dış politikasına bu prizma çerçevesinde bakarsanız, neden aptalca Türk dostluğundan yana olduğunu anlayacaksınız. İngiltere, Rusya yayılmacılığının yolunu kesmek ve kendisinin Yakın ve Orta-Doğu'da ilerlemesi için Osmanlı İmparatorluğu'nun bütünlüğünü istiyordu. Bu bağlamda Yunan devletini "Türk - Yunan Dostluğunu" savunması için zorladı. Eğer tarihe bakarsanız ulusal hareketin Girit Devrimi gibi bir çok kez Türk - Yunan taahhütüne sürüldüğünü, örneğin 1877 savaşını koruyucumuz Büyük Britanya'nın sorunlarının çözümünü için kaybetmeye özen gösterdiğimizi gözlemleriz. Amerikan koruculuğunun Yunanistan'a girmesinden itibaren olaylar değişiyor. Amerika tüm Akdeniz bölgesindeki eskiden İngiltere'ye dayanan stratejik savaş sistemleri mirasına kondu. Öyleki Yunanistan, Kıbrıs ve Türkiye; Amerikan'ın sahip olduğu ve 1956'da Sovyetler Birliği'nin filosunu Akdeniz'e indirdiğinden itibaren tartışma konusu ettiği bu sistemin halklarıdır.

Kapitalist Yunanistan'da ulusal hükümetleri bekleyemeyiz. Kendimizi bu aldatmacalıktan kurtarmalıyız. Elbette kişilerin sorumlulukları vardır. Ve Papandreou gibi halkla alay ettiklerinde daha büyük sorumlulukları olur. O, son Türk askeri Kıbrıs'dan çekilmediği sürece Türkiye ile görüşmeyeceğini söylüyordu. Ve şimdi Türkiye için bal damlatıyor. Bunların, açıkca "Batı mensubu Yunan burjuvazisinin çıkarları ordadır ve orada kalacaktır" diyen Karamanlis'den daha fazla sorumlulukları vardır.

Bu bay (Papandreou) devrim yapmaya geldi ve hepsini sattı. Hangi nedenden dolayı? Bugün artık, Lenin'in ölmeden önceki meşhur makalesi "Daha Az Daha İyi" de tahmin ettiği yere geldik. Makalenin sonunda şöyle diyor: "İnsanlığın ve sosyalizmin geleceği karşı devrimci uygar batı ile devrimci az gelişmiş doğu arasındaki mücadele ile belirlenecek" bu, hergün gerçekliğini gördüğümüz saygın bir görüştür.

Türkiye bu an "uygar" batının büyük güçleri tarafından örülen bir tuzağın kilitlidir, ki bu güçlere doğal olarak Rusya da dahildir. Amaç; milyarlarca aç (insana) karşı birleşik cephenin kurulmasıdır. Bu an, bölgede, klasik sömürgeci ve yeni sömürgeciliğe karşı mücadele İslamcılıkla ortaya çıkmaktadır -oldukça çok yönlü bir konu, burada şu an için açma olasılığı yoktur-. Bu, gericiliğine rağmen doğu halklarının kendi kimliklerini istediklerini ortaya çıkarıyor. Amerika ve İngiltere üniversitelerinden büyüyen burjuvazileri onlara hiçbir şey veremez. Tam tersine ulusal bağımsızlığın ihanet unsurları oldukları görülmektedir. Türkiye ikisi arasında bulunmaktadır. Bir ayağı İslamda diğeri gelişmiş batıda. Türk burjuvazisi bu ikili durumdan kurtulabileceğini ve uygar dünyanın, yani karşı devrimci blokun bir hammalı olabileceğini görüyor ve hızla bu rolünü -karşılığını alamak- oynamak istiyor. İlk olarak AET'ye girmelidir! Bugün Papandreou ise, böyle bir şeyin onaylanması için yardım edeceğini söylemektedir. İkinci olarak tüm bölgede, karşı devrimci blokun jandarması olmalıdır. Bu rolü oynaması için ve kendi özel çıkarları için Ege'de ve Kıbrıs'da stratejik dayanaklar istemektedir.

Bu ihanetten Yunan burjuvazisi yenik olarak çıkmıyor, Yunan ulusu yenik olarak çıkıyor. Bundan dolayıdır ki, ulusal hareketimiz yoktur. Eğer olsaydı, bu tür ihanetleri gerçekleştiremezlerdi (...).

Ve yıkımın nasıl geleceği konusunda beklemeye gerek yok. AET'nin verdiği paralarla tahsisat alabilmek için 200 çıkarıp 800 bildiren kurnaz çiftçi gibi binlerce tarzda bizi dejenere edecekler. Hepsinden önce Kıbrıs % 70 oranındaki zenginlik üretimini kaybetti. Fakat halkın yaşam düzeyi inanılmaz ölçüde yükseldi. çeşitli sahte değerlerle, yardımlarla, kaçakçılıkla ulusal ve toplumsal duyarsızlığa yol açan bir çürümüşlük getirildiler. "Gelmiz her birlikte dünya devrimini yapalım" diye bağınmakla, tüm bunları çözeceklerini zanneden aşırı öznelciler yanılıyorlar. Bunlar ciddi şeyler değildir. Bugün tüm dünya sisteminin kurtuluşu ve çözümü Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Etmeleri'nden geçmektedir. "Kıbrıs sorunu uluslararası bir sorundur ve biz Yunanistan ve Türkiye olarak Kıbrıs'ın iç işlerine karışmayız" diyerek Bürüksel görüşmelerinde Kıbrıs'ta kaybettiğimiz gibi Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını kaybediyoruz. Yunanistan'da ve Kıbrıs'ta kiremitlerin kalkması gerekmez miydi? Hiç bir şey kıpırdamadı, çünkü şaşkınlasmışız (...).

Kapitalizm'de hiçbir ulus güvencede olmadığından dolayı, ulusal yaşamımızın sürekliliği güvence içinde değildir. Bir çok ulus söndü, Yunan ulusu da sönebilir. Kuşkusuz bunun Yunan burjuvazisine yararı olmayacak. Bu prizma çerçevesinde Davos ve Bürüksel görüşmelerine bakmamız lazım. Münih İkinci Dünya Savaşı'nı getirdi. Davos'un ve "Türk - Yunan dostluğu" nun bize neyi getirebileceğini bilmiyoruz.

Nikos Psirukis

Not: Nikos Psirukis'in "Yunan Devletinin Dış Politikası" adlı makalesi Yunanistan'da yayımlanan Rikis dergisinin Mayıs 88, 31 - 32 sayılarında yayınlandı. Nikos Psirukis'in yazısını arkadaşlarımız Serhat, Kürdistan Press okuyucuları için Yunanca'dan Türkçeye çevirdi.

DI HEJMARA ÇILI DE

Kurdistan Press bi vî hejmara xwe ve weşana xwe ya sala duyemîn jî diqedîne. Wek ku têt zanîn xebata me ya sala yeke-mîn di hejmara 20 an de qediyabû û xebatkarên me çûbûn Kurdistan.

Di hejmara me ya yekemîn de berpirsiyarê rojnama me weha dinivîsand; "Adet e. Weşanek nû bi şiklekî gelemperî ji bo çî derdikeve, daxwaza wê çî ye; bi pêşgotinekê dide zanîn. Min pêkanîna vê yekê di Kurdistan Press'ê de piştê çend hejmaran çêtir dit..."

Ez wezîfa qebûl dikim, ku rêz û silavên kedkarên Kurdistan Press'ê; ji kesên, ku di sinoran de cesedên xwe yê perçekirî hiştin û ji nav me çûn, kesên, ku li dijî lêdan, azar, zilm û zindanan li berxwe didin, ji pêşmergên qehraman, ku canê xwe di rêya şoreşê de feda dikin, ji jinên Kurd yê fedekar û jêhatî, ji dê û xwişkên me, ji însanên me, ku di bin zilma koledariyê de dinalin, ji militanê bê navnîşan û welat re pêşkêş dikin.

Ew kesên, ku di dilê me de qehrekî bê êşin û di ronahiyên bibokên çavên me de pêdikevin û vedimirin... Ger Kurdistan Press liberxwedana van însanên me ji bo nêrîna giştî re karibe bide zanîn, wê çaxê wezîfa xwe dê bi cih bîne."

Kurdistan Press û Ajansa Nûçeya Kurd (ANK) çima û çava pêk hat, çî kir û çî nekir, bi rêxistinên siyasî, demokratîk û navgînên weşan û çapên Kurdî û bi nivîskar û ronakbîrên Kurd re çava peyvendi danî? Di xebata xwe de em rastî kîjan zehmetîyan hatin, em rastî kîjan êriş hatin yê ku di navenda wan de kolonyalist hebûn. Êdî di hejmara xwe ya 40'î de divê em li ser van bûyeran bisekinin.

Wekî din, di nav Kurdan de 40; hejmarekê bi hêja û girîng e. Ji bo gelek tiştan dibêjin "Çilê wê derket" bo nimûne, tê gotin "Çiliyê zarokê derket" Ger gotin li çihê xwe be, çiliya Kurdistan Press jî derket... Di hejmara 40'î de emê dîsa vegehin destpêkê...

Kurdistan Press û Ajansa Nûçeya Kurd çava pêkhat?

Her du navgînên weşanê yê girîng Kurdistan Press û ANK ji bo ku bikaribe dengê têkoşîna rizgariya neteweyê Kurd bigihîjîne raya giştî ya Kurd û cihanê pêk hat. Yanî ev her du navgîn berhemên pêwîst yê têkoşîna gelê me ne û ji ber vî yekê derketine holê.

Plana rojname gelek kevn e. Mînaqaşa vê yekê em li vê derê pêwîst nabînin. Êriş û hovîtiya 12'ê îlonê ket pêş vê û her weha gelek program têkçûn. Di wan de guhertin çêbûn. Yek ji wan guhartinan jî bi xebat û kedekê kollektîf pêkanîna navendekî weşanê, ku bi keda hemû hêzên siyasî pêk bihata bû. Ji bo pêkanîna vê armanca ha Rêxistina Rizgariya Kurdistan (Rizgari) hinek endamên xwe ji bo awakirina navendiya weşanekê serbixwe amadekir.

Li Ewropayê pêwîstiya navendiya weşanekê nedihat mînaqaşekirin. Bi vê yekî re di navbeyna 1980 - 1983 an de pêwîstiya gihandina nûçan plana weşanê re dibû sedemên berbîçav. Ev pêşniyaz di nav kadroyên xwedî dîtînen jî hev du cûda de hate mînaqaşe kirin. Bi pêkanîna bûroya rojname, aletên teknîkî û bi finansî madî ve pêşniyaz hîn jî zelal bû.

DANÛSTANDINÊN ME LI GEL RÊXISTINÊN SIYASÎ

Di dema amadekirina rojname de pêşniyaz pêşî ji KUK, KAWA, PSKT, PPKK, KÎP, Têkoşin, TSK Ala Rizgari û hwd. re hat pêşkêşkirin. Herweha bi PDK-I, PSK, PASOK, YNK, PDGK, Partî Demokratîk Kurd Suriye, Hevgirtina Gel, Partî Çep a Kurdên Suriye, Partî Demokrat a Pêşverû Kurdên Suriye, KOMELA, paşê jî PDK-Î re hat axaftin. Ji çepê Tirkên Kurtuluş(TKKKÖ), Devrimci İşçi, TKP-B, Halkın Kurtuluşu, TKP-İşçinin Sesi, TKP-ML(partizan), TKP-ML Hareketi û hwd. re pêşniyaz hat pêşkêşkirin. PKK, kadroyên, ku bi vî karê re rabû bûn, wan wekî; "Destîkê faşizma Evren û Özal" didit. Ji ber vê, ji wan re pêşniyaz nehat pêşkêşkirin.

Hema hema hemû hêzên siyasî yê Kurdistanî û hêzên siyasî yê din bi projeya rojnamekî 15 rojîn û ajansê Kurdî re bi awakî pozîtîf bersiv dan.

Rêxistinên siyasî yê ku ji vî projê re "Erê" digotin ji wan ev tiştên jêrîn dihat xwestin:

Li gor hêzên xwe divê kadro bidin ji bo xebata ha, hilgirtina barê madî ya rojname, beşdarbûn û alîkariya belavkirin û kampanya aboneyê, gihandina nûçeyên rêxistina xwe ji bo rojname, ger hevalên wan yê nivîskar hebên, temînkirina nivîsandina wan, îstîfadekirina imkaniyetên teknîkî yê rojname. Divê li ser vê navendiya weşanî îdîa xwedîtiyê tûne be û di demekî de ji kesên kadroyên nûgihîştî re bêt teslîmkirin.

Ew hêzên siyasî yê ku bi wan re hat axaftin weha bersiv dan:

Rizgari; "Çî ji destê men bêt û pêwîst be em dê li gor hêz û imkânên xwe di vê xebta hêja de amade bin."

KUK; "Divê pêvajoyê de problemên me yê hundirê hene, heta ku problemê me hal nebin em nikarin beşdarî vê xebatê bibin. Ew tiştê baş e." digot û bi mesajekê xwe ve jî piştgiyariya xwe dan xwiyakirin.

KAWA; "Pêşniyarekî baş e. Emê li gor imkânên xwe piştgiyariyê bikin." digot û bi mesajekê ve piştgiyariya xwe di anî ziman.

PSKT; "Emê li ser pêşniyaza we di nav xwe de biaxifin." gotin û piştê bi du mehan "dîtinekî baş e. Lê, em bawer nakin, ku bi serkeve. Ew dê dîtînen Rizgarî bide belavkirin. Bila çend hejmarên wê derkevin emê binêrin..."

PPKK; "Pêşniyazekî baş e. Emê di nav xwe de li ser bisekinin." gotin û piştê "Em di rewşa îroyên de nikarin piştgiyariya xebatekê wisa bikin. Ji bo we serkeftin dixwazin".

TSK; Dan xwiyakirin, ku xebatekê qenc e û dê piştgiyariyê bikin.

Têkoşin; "Pêşniyazekî baş e. Lê, divê metoda awakirina wê û bi rêvebirina wê bêt mînaqaşekirin." Têkoşin paşê xwe belav kir.

KÎP; "Ew xebatekê baş e."

Ala Rizgari; "Xebatekê baş e. Serkeftî bin. Lê, em nikarin alîkar bin."

PDK-I (Mesûd BARZANÎ); "Projeyekê pir baş e. Em dê hevalên xwe yê li Ewropa agahdar bikin, ku di belavkirin û aboneyê de ji we re alîkar bin. Û hevalên me yê nivîskar dê binivîsinin, nûçeyên Kurdistanî Iraqê bişînin û hevalên me yê li Swêdê ji bo karên tercume û pratîkê de alîkarê we bin." got û divê warî de biryara Partiyê jî derxistin.

PSK (Resûl MAMEND); "Projeyekê baş e. Emê alîkar bin."

PDGK (Samî RAHMAN); "Xebatekê baş e. Emê çend hejmarên rojname bibînin û paşê biryar bidin. Lê, emê hevalên xwe agahdar bikin, ku alîkarê we bin."

PASOK; Wek mesajê xwe yê, ku rojname me re şandibû, piştgiyariya xwe bi germî diyarkir.

YNK; "Emê pêşniyarekê we pêşkêşî Polît Bûro ya xwe bikin." gotin û nêzikê piştî salekî berpirsiyarê peywendiyên derve yê YNK Dr. Kemal Xoşnav; "Xebatekê hêja ye. Emê piştgiyariya we bikin." Celal Talabani jî; "Hûn xebatekê hêja dikin. Daxwazên we çî bin, emê pêkbinin" got.

PDKS (Partî Demokratîk Kurd Li Suriye); Bi ser navê sê rêxistinên PDKS, Hevgirtina Gel, Partiya Çep piştgiyariya xwe diyar kir.

PPDKS (Partiya Pêşverû); Piştgiyariya xwe diyar kir.

PDK-Î; Da xwiyakirin û gotin ku xebatekê hêja ye û em dê nûçeyên xwe bigihîjin rojname. **KOMELA-Iran;** "Em di her hal û rewşê de piştgiyariyê bikin." got.

Hêzên çepê Tirk û Partiya Komînist a Iraqê jî ew xebata ha gaveke baş dîtî. Û hin pêşniyaran kirin.

DANÛSTANDINÊN ME LI GEL RÊXISTINÊN DEMOKRATİK

Di dema amadekirina weşana rojname de hemû komelên Kurdî li Ewropa, dezagahên çandî yê Kurdî, Enstîtûya Kurdî û hwd. re nameyek hat şandin û pêşniyaz û dîtînen wan li ser Kurdistan Press hate xwestin. Me da xwiyakirin, ku ger nûçeyên kar û xebatên xwe bigihîjin Kurdistan Press û ANK dê bêt belavkirin.

DANÛSTANDINÊN ME LI GEL WEŞAN û WEŞANXANAN:

Ji nêzikê 45 kovar, rojname, bulten û weşanxanên niştimanperwer û demokrat ku bi Kurdî û Tirkî li Ewropa têt weşandin re nameyek hat şandin. Di wê nameyê de naverok û armancên Kurdistan Press û ANK hat diyarkirin. Di nasandina weşanê wan de alîkariya ku Kurdistan Press dikaribû bikî hat xwiyakirin. Alîkariya wan ji bo kampanya aboneyî Kurdistan Press hat xwestin.

DANÛSTANDINÊN ME LI GEL ROJNAMEVAN, NIVİSKAR û RONAKBİRAN:

Kurdistan Press dabû pêşniyazê xwe ku, xwe bigihîjîne hemû hêzên siyasî yê Kurdistanî ji bo vê yekê navê hevalê wan yê nivîskar ku derketibû pêş û nivîskarên Kurd yê ku li Kurdistanê, Ewropa û Yekîtiya Sovyet, nivîskarên çepê Tirkên û nivîskarên Ewropîyan, ku li ser pîrsa Kurdistanê mijûl dibûn re nameyek taybetî şand. Bi vî awayî 100 nivîskarê re bêtir têkilî hat danîn.

Ji wan nivîskarên nêzikê 50 kesî bersiva nameyê dan. Û dan xwiyakirin, ku dê ji bo rojname binivîsinin. Beşek ji wan nivîskaran, ku bang ji wan re hatibû şandin, pêwîstiya bersivdayîna name jî nehesiyan... Di destpêkê de Kurdistan Press bangî hemû nivîskarên Kurd kir, bê ku tu cûdayî(ferq) bixwe navbeyna wan.

DESTPÊKIRINA WEŞANÊ

Piştî pêkanîna şertên derxistina rojnamekê 15 rojîn û ajansê, ku bikaribe bi kapasitekê biçûk bixebite, Kurdistan Press di Îlona 1986 an de dest bi weşanê xwe kir. Beriya, ku dest bi weşanê bêt kirin, dîtînen, pêşniyaz û alîkariya hêzên siyasî, rêxistinên demokratîk, nivîskar û ronakbîran zelal bûbûn.

KURDISTAN PRESS ÇI KIR?

Kurdistan Press; bi rêvebir û kadroyên xwe ve, ku xwedî îdeolojî û siyasetekê xwiya bû, da îspatkirin û bi giştî bû dengê hêzên welatparêz - demokrat û sosyalîstên Kurdistanê.

Kurdistan Press; politîka weşanê ya mevcud şikênan. Bi afirandina peywendiyekê nû ve li mirovan rê vekir ku dîtînen xwe, bîr û baweriyên xwe bi awakî serbest binivîsinin.

Kurdistan Press; navçeyên rizgarkirî yê Kurdistanê, jiyana civakî ya wê derê, rewşa şerê û jiyana pêşmergan pêşkêşî rayagiştî kir.

Kurdistan Press; berxwedanên zindanan, têkoşîna welatê me, çalakiyên piştgiyariyê, ku li Ewropa pêk dihatin xebatên piştgiyariyê gihand rayagiştî.

Kurdistan Press; di politîka weşanê de li hember afirandina nakokiyên di navbera hêzên welatparêz - demokrat û sosyalîst de rawestiya. Listîkên, ku ser têkoşîna me ya rizgariya netewî dihat kirin, eşkere kir.

Kurdistan Press; ji bo pêşketina zimanê Kurdî, geşbûna edebiyata Kurdî di vî warê de derketina mirovên (nivîskarên) nû re xizmet kir. Zarokên Kurd ên li Ewropa re peywendiyên yekser pêkanî.

Kurdistan Press; ew rêxistinên Kurdistanê û yê şoreşger yê Tirk nûçeyên, ku şandin bê kêmasî weşand.

Kurdistan Press; bi xebatên xwe ve rê vekir, pîrsa Kurdî di weşana Tirkîyê de cih girt. Bû sedemê kêmkirina nûçeyên sansasyonel yê li ser pîrsa Kurdî.

Kurdistan Press; ew kesên, ku bi dil dîplomatiya Tirkîyê li Ewropayê dikirin, wan teşîr kir û rûreşîya wan eşkere kir.

Kurdistan Press; imkaniyetek wisa pêkanî, ku nivîskarên her çar parçeyên Kurdistanê, Kurdên Yekîtiya Sovyet û Ewropa êdî dikarin di rojnamekê de dîtînen xwe pêşkêşkirin.

Kurdistan Press; bi nasandina hûnermendên Kurd û berhemên wan re, xizmeteke hêja ji bo hunermendiya Kurdî kir.

Kurdistan Press; bi imkaniyetên kêr û di gel hemû provakasyon û tehdîdan dev ji prensîbên xwe yê weşanî ya serbixwe û demokratîk berneda. Li ser pêşniyazê rêxistînen hêzên siyasî, rêxistinên demokratîk, nivîskar û xwendanên xwe bi rengê ciddî sekinî wan di xebatê xwe de li ber çav girt. Kurdistan Press ji alî girse (kitle) ve têt xwendin, bi mîraq têt teqîpkirin û îro bûye weşanekê netewî.

Kurdistan Press û ANK; bi nûçeyên xwe yê rast ve, lêhûrbûnên xwe yê objektîf ve di warî navnetewî de bû çavkaniyekê girîng. Welatparêz û şoreşgerên Kurd bi serbilindî xwedî Kur-

distan Press derkevin.

KURDISTAN PRESS ÇI NEKIR?

Kurdistan Press; pîrsa belavkirina giştî, ku beriya weşanê hatibû fikirin nikarî bû çareser bike. Di vî warê de mezintirin asteng ji alî dewleta Tirk ve bi dîrekt û bi rêya weşanên Tirk ve pêşniyazê şerketên belavkirinê hat derxistin.

Kurdistan Press; hejmarên îngilîzê, ku di destpêkê de hatibû plankirin nikaribû derxine. Di vî warê de nebûna imkana madî ji bo finanskirina kadroyên profesyonel bû astengek.

Kurdistan Press; nikaribû bi devako soranî û bi tîpên erebî weşanan bi rêk û pêk çêke. Di vî warê de nebûna kadroyên profesyonel û imkaniyetê teknîkî bûn astengên mezin.

Kurdistan Press; ew plan û armancên, ku dabû pêş xwe û yê ku welatparêzên Kurdistanê jê dixwestin; ji ber bê imkaniyên xwe nikaribû bîne cih. Kurdistan Press jiyana xwe ya çil hejmarê, imkânên xwe yê aborî bi enerjîya xebatkarên xwe, bi fedekariya nivîskar û nûçegihan û xwendevanên xwe ve gihiştê roja îro. Ev mînakek fedekariyê ye.

Rêxistinên siyasî sazgehên demokratîk û pîraniya nivîstaran ew sozên, ku di dema berê destpêkirinê de dabûn -ji ber ku şertên wan dest ne dida- ne anîn cih.

Ew hêzên politîk yê ku ji bo xebatê hatin dîtînen û soz dabûn, ku dê alîkarî, piştgiyariyê bikin pîraniya wan sozên xwe bi cih ne anîn.

REWŞA ABORIYA KURDISTAN PRESS

Di dema destpêka xebata Kurdistan Press de hevalên me yê şoreşger kampanyekê alîkariyê vekirin û wan bi Rêxistina Rizgariya Kurdistan -Rizgari- re 110 hezar krona Swêdî alîkariyê kirin. Ew weha bû: 8 hezar Frankê Swîs, 12 hezar markên Elman û 31 hezar kronên Swêdî. Di nav 5 salan de ji bo komputerên rêzê, fotograf û telefon-telex-telefaxê 700 hezar kronên Swêdê bû deyndar.

Masrafa Kurdistan Press di hejmara 39 an de (du salan de) gihişt 1 mîlyon û 600 hezar krona Swêdî. Ew pere qasî 600 hezar kronê ji aboneyî û firotina rojname hat. 350 hezar kron jî, ji Weqfa Piştgiyariya Welatên Sêyemîn ên Cihanê hat wergirtin. Weqîf, alîkariya xwe ji bo bi karandina teknîkî kir. 350 hezar kron jî ji kurdekê welatparêzê bê faiz ji bo demekê dirêj deyn hat stendin. Piştî deynên resmî dê ev deyn jî bêt dayîn. Alîkariya Wezereta Kulturî ya Swêdî jî 305 hezar bû.

Ji deynên rojname 400 hezar kron dimîne divê bê dayîn. Mesrefa (çûyina) rojname û ajans di mehekê de nêzikî 60 hezar kron e.

DAWÎ

Xebatkarên Kurdistan Press di hejmara 40'î de hejrabûnek di ber çav dibûhurînin û dîtîna wan ev e, ku bi fedekarî û şehrezayîya xwe û piştgiyariya gelê xwe yê madî û manevî dikarin di vî karê de serkeftî bin û xwe serbilind dibînin.

Ew alîkarî û piştgiyariya, ku xebatkarên Kurdistan Press dixwestin ji hêzên siyasî û hêzên demokratîk, nivîskar û ronakbîran bibînin pêk nehat. Ew yekê ha wan êşand.

Divê baş bêt zanîn, ku gelek kes û derdorên bê berpirsiyar dixwestin Kurdistan Press bikşînin nav gengeşên bê sewîye. Ji bo neketina nav rewşekî weha me xwe re girt.

Ew merhela, ku îro Kurdistan Press gihiştîye wê, serkeftin û serfiraziyet gelek bilind e. Kurdistan Press ji bo weşanekê Kurdî yê profesyonel bûye bîngehekê.

Wek me di destpêkê de jî gotibû, îro jî kesekê nikare li ser vê bîngehê mulkiyetekî îdîa bike tune ye. Ew kes an jî sazûmanên, ku bikaribin ser presîbên bîngehî yê Kurdistan Press xebata wê bidomînin, dikarin beşdarê xebatê bin. Deriyê Kurdistan Press û arşîva wê jî derî nameyên taybetî û navnîşanên weşartî ji her alî ve jî her kesên siyasî û xwendevanan re vekiriye. Her kesê siyasî, xwendevanê me di derbarê rêkirin, amadekirin û hatin û çûyan de dikare pîrsan pîrsbike, lêkolîn û lêgerîn pêk bîne, kare bûroya me ya navendî de lêkolê û lêbigere.

Nûnerên rêxistinên siyasî, nivîskar û lêkolînger, karên her dem û di her warê de beşdarê xebata rojname bibin.

Ev nivîsa han, ji bo xwendevanên xwe, her wisa ji bo hêzên siyasî, dezagahên demokratîk, organên weşan û çapê û nivîskar û hunermendên, ku di derketina Kurdistan Press'ê de bi wan re têkilî hatine danîn, pêşkêş dikin. Daxwaza me ew e, ku hêzên siyasî yê Kurdistanî li ser wan dîtînen me, bi awakî ciddî bifikirin.

Em di zanibûna berpirsiyariya parastina her mewziyên, ku di xizmeta rizgariya Kurdistanê de ne.

Heta meha îlonê bimînin di xweşiyê de
Kurdistan Press

KIRKINCI SAYIDA

Kürdistan Press, bu sayısı ile II. çalışma dönemini bitirmiş oluyor. I. çalışma dönemi, bilindiği gibi 20. sayıda tamamlanmış ve gazete çalışanları alanlara gitmişlerdi. Kürdistan Press'in 1. sayısına Genel Yayın yönetmenimiz şunları yazmıştı:

"Adettir, yeni bir yayın genellikle niçin çıktığını, neler yapmayı planladığını bir ön yazı ile açıklar. Ben Kürdistan Press'de bunu bir kaç sayı sonra yapmayı yararlı gördüm.

Kürdistan Press, yeterli olmamakla beraber genel olarak çıkışını, gerekçelerini duyurabildi. Sonuçlarını pratik içinde hep beraber göreceğiz. Bununla beraber var olma hakkına tecavüz edilen Kürt halkının var olma mücadelesinde küçük de olsa bir görevi yerine getireceği inancındayım.

Gazetenin ön çalışmalarına katılan, bana destek ve moral veren bütün arkadaşlara şükran borçluyum. Kürdistan Press'in onların güvenini ve inancını sarsmaya çalıştığını umuyorum.

Gazetenin bu ilk sayısında bana verilen bu küçük köşede, sınırböylarında parçalanmış cesetler bırakarak aramızdan ayrılanlara; işkenceyle, zulumla, zindanla boğuşa boğuşa direnenlere, döğüşenlere; bütün ömrünü ihtilale adayan yiğit, yürekli peşmergelere; üretken ve fedekar Kürt kadınlarına, analarımıza, bacılarımıza; yoğun bir yoksulluğu, bitip tükenmeyen sömürgeci zulmü yaşayan insanlarımızı, vatansız ve adressiz militanlara Kürdistan Press çalışanlarının saygılarını, selamlarını da iletmeyi bir görev sayıyorum. Onlar ki, bizim yüreğimizin içinde sancılı bir hüznün olarak duyuyor, gözbebeklerimizdeki öfkeli pırıltılarda da yanıp sönenler. Kürdistan Press, eğer bu insanların, bizim insanlarımızın direnmesini - mücadelesini geniş yayınlara, dünya halklarına duyurabilirse görevini yerine getirmiş olacaktır."

★

Kürdistan Press ve Ajansa Nuçeya Kurd, nereden oluştu, nasıl oluştu, neleri yaptı, neleri yapamadı, siyasal örgütler, demokratik kuruluşlar, Kürt basın-yayın kurumları, Kürt yazar ve aydınları ile nasıl ilişki kurdu. Çalışmalarımızda hangi güçlüklerle karşılaştık. Merkezinde sömürgecilerin durduğu hangi suçlama, karalama ve saldırılarla karşılaştık. Bütün bunları artık gazetemizin 40. sayısında anlatmak gerek.

Kürdistan Press ve ANK'nin oluşumu

Kürdistan Press ve ANK gibi önemli bir basın-yayın aracı, sömürge Kürt ulusunun kurtuluş mücadelesini Kürt ve Dünya kamuoyuna iletmeye ihtiyacının zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıktı.

Gazete planı oldukça eski. Bunu burada tartışmak gerekli değil. Araya 12 Eylül gibi bir vahşet dönemi girdi. Bir çok program aksadı. Değişikliklere uğradı. Bu değişimlerden biri de böyle bir basın merkezinin, genel olarak devrim saflarında yer alan tüm siyasal yapıların ortak emeği üzerinde şekillenmesi ve ortak hizmet vermesi idi. Bu anlayıştan yola çıkan Rızgari, bağımsız bir çalışma yapmak üzere övrendirdiği üyelerini, basın merkezi inşasının hizmetine verdi.

Avrupa'da bir basın merkezinin gerekliliği tartışılmazdı. Bunun yanında özellikle 1980-83 yıllarında eksikliğini duyduğumuz haberleşme sorunu, diğer sorunların yanında gazete planının gerekliliğinin başlıca nedenlerinden birini oluşturmaktaydı.

Bu düşünce, değişik görüşlere sahip kadrolar içinde tartışıldıktan sonra, gazete bürosunun kurulması, teknik araçların temini ve ilk girişimi finanse edecek maddi kaynak sağlanacak öneri somutlaştırıldı.

Siyasi örgütlerle yapılan görüşmeler

Öneri ilk önce Kuzey Kürdistanlı siyasal güçlerden KUK, KAWA, TKSP, PPKK, KIP, Tekon, TSK, AR gibi siyasal güçlere ve ardından KDP, I-KSP, PASOK, YNK, SKDP, Havgirtina Gel, Suriye Kürtleri Sol Partisi, SKİDP, Komela (Iran); süreç içinde I-KDP ve Türk solundan TKKKÖ, Devrimci-İşçi, TKP-B, HK, TKP-ML (Partizan), TKP-ML Hareketi vb. gibi örgütlere götürüldü. Kürdistanlı bütün politik örgütler istisnasız öneri çerçevesinde sunulan 15

günlük bir Kürtçe-Türkçe gazete ve Haber Ajansı'nı olumlu karşıladılar. PKK, bu çalışmayı yürüten kadroyu "Evren-Özal faşizminin işbirlikçileri" olarak değerlendirdiği için doğal olarak öneri götürülmedi. Düşünceyi (projeyi) olumlu karşılayan politik örgütlerden şu isteklerde bulunuldu:

□ Bu çalışmaya gücü oranında kadro vermek, maddi yükünü omuzlamak, gazetenin dağıtım ve abone çalışmasına katkıda bulunmak, örgütüne ait haberleri gazeteye iletmek, varsa yazar arkaşlarının yazı yazmalarını sağlamak, gazetenin teknik imkanlarından yararlanmak. Üzerinde herhangi bir mülkiyet iddiası bulunmayan bu basın merkezini, süreç içinde oluşacak kadrolara devretmek.

Görüşülen siyasal güçler ise, şu cevapları verdiler:

Rızgari; çalışmanın gerektirdiği bütün konularda gerekli katkılarda bulunacağını belirtti.

KUK; "Bu süreçte iç sorunlarımız olduğu için katkıda bulunamayız. Ancak olumlu bir düşüncedir. Sorunlarımızı çözdükten sonra katkıda bulunabiliriz." deyip, Gazetemize iletildiği bir mesajla da desteğini dile getirdi.

TKSP; "Önerinizi görüşeceğiz" deyip yaklaşık iki aylık bir süreden sonra "Olumlu bir düşünce ama gerçekleşeceğine inanmıyoruz. Rızgari'nin görüşlerini yansıtacağı kanaatindeyiz. Hele bir kaç sayı çıksın değerlendirelim..." vb. dendi.

PPKK; "Çok olumlu bir proje, kendi aramızda görüşüp önerinizi cevaplandıracağız" dedikten sonra, "Biz bugünkü koşullarda böyle bir çalışmaya destek olamayacağız. Sizlere başarılar dileriz."

TSK; Olumlu bir çalışma olduğunu destekleceklerini belirttiler.

Tekoşin; "Olumlu bir düşünce ancak yönetimini birlikte üstlenmek gerekir". Bu örgüt daha sonra kendisini feshetti.

KAWA; "Olumlu bir öneri, imkanlarımız dahilinde yardımcı olmaya çalışacağız", diyor ve bir mesajla dayanışmasını dile getiriyordu.

Ala Rızgari; Olumlu bir çalışma olduğunu belirterek, başarı dilediğini bildirdi. Ancak yarımcı olamayacaklarını belirtti.

KIP; "Olumlu bir çalışma".

Irak-KDP (Mesud Barzani); "Olumlu bir proje, Avrupa'daki arkadaşlarımızın dağıtım ve abone kampanyasına katılmalarını, yazar arkaşlarımızın yazı yazmalarını, Güney Kürdistan haberlerini iletmeyi, İsveç'teki arkaşlarımızın tercüme işlerinde yardımcı olmalarını sağlayacağız."

Irak-KSP (Resul Mamend); "Olumlu bir proje elimizden geleni yapmaya çalışacağız."

Irak-KDHP (Sami Rahman); "Olumlu bir düşünce, Gazete birkaç sayı yayın yaptıktan sonra değerlendirebiliriz. Ancak, öneriniz çerçevesinde arkadaşlarımızın yardımcı olmaları için kendilerine bilgi vereceğiz."

PASOK; Gazetemize iletildiği mesajında da dile getirdiği gibi, gazeteyi destekleyeceğini belirtti.

YNK; "Önerinizi politik büromuza ileticeğiz" dedikten yaklaşık bir yıl sonra kendisi ile görüşülen YNK Dış İlişkiler sorumlusu K. Hoşnav, "Olumlu bir çalışma elimizden gelen desteği vereceğiz". C. Talabani: "Çok olumlu bir çalışma, istekleriniz neyse yardım etmeye hazırız" dedi.

Suriye KDP; Olumlu bir çalışma olduğunu, (Demokratik İttifak içinde yer alan üç örgüt adına: SKDP, Havgirtina Gel, Suriye Kürtleri Sol Partisi) belirtti. SKİDP de çalışmalarını olumlu karşıladığını belirtti. İran KDP ve KOMELA da çalışmayı olumlu bulduklarını belirterek haberlerini iletceklerini söylediler.

Türk Solu'ndan, Kurtuluş (TKKKÖ), Devrimci-İşçi, TKP-B, HK, TKP-ML (Partizan), TKP-ML Hareketi, TKP-İşçinin Sesi ile Irak Komünist Partisi olumlu bir çalışma olduğunu belirterek değişik önerilerde bulunup, desteklemeye çalışacaklarını dile getirdiler.

Demokratik Kuruluşlarla kurulan ilişkiler

Avrupa'da faaliyet gösteren bütün Kürt derneklerine, kültürel kuruluşlarına, Kürt Enstitüsü vb. Gazete hazırlık aşamasında iken gönderilen bir mektupla önerileri istenerek, faaliyetlerine ilişkin haberlerine gazetede yer verileceği, ANK aracılığı ile kamuoyuna iletmeye çalışılacağı belirtildi.

İlişki kurulan yayın ve yayınevleri

Avrupa'da faaliyet gösteren 45 civarında yurtsever-demokrat nitelikli kürtçe-türkçe dergi, gazete, bülten ve yayınevine gönderilen bir mektupla Kürdistan Press ve ANK'nin amaç ve nitelikleri anlatılarak, yayınlarını tanıtmaya önerisi ve abone kampanyasına destek sağlanmaları talebinde bulunuldu.

Gazeteci, yazar, sanatçı ve edebiyatçılarla kurulan ilişkiler

Kürdistan'ın dört parçasındaki bütün siyasal güçlere ulaşmaya çalışan Kürdistan Press'in yayına hazırlık aşamasında Kürdistanlı bütün politik örgütlerin yazar olarak ismi öne çıkmış veya yazı yazar unsurlarını, Kürdistan'ın dört parçası, Avrupa ve SSCB'de yaşayan Kürt yazarlarına, Türk solundan her politik eğilimdeki yazarlarla ve ilgi alanı Kürdistan olan Avrupalı yazarlara gönderilen özel bir mektupla yaklaşık 100'ün üzerinde yazarla ilişki kuruldu.

Kendisine mektup gönderilen yazarlardan 50'ye yakını mektubu cevaplandırarak, Gazetemize yazı yazacaklarını belirtirken, çağrı yapılan bir kısım yazarlar çağırımı cevaplandırma gereği de duymadılar.

Yayına başlamak

15 günlük bir gazete ve düşük bir kapasite ile çalışan bir Ajans için gerekli öğelerin asgari düzeyde oluşması, siyasal güçlerin demokratik kuruluşların, yayınların, yazarların öneri eleştirisi ve tavırları netleştikten sonra Kürdistan Press Eylül 86'da yayına başladı.

Kürdistan Press neleri yapabildi?

Kürdistan Press belli bir ideolojik ve siyasal düşünceye sahip olan yönetici ve çalışanları ile genel olarak yurtsever demokrat ve sosyalist siyasal güçlerin sesi olabileceğini kanıtlandı.

Kürdistan Press, mevcut yayın anlayışını kırarak insanların düşüncelerini serbestçe ve isteyecek yazabildiği bir ilişki biçimi oluşturdu.

Kürdistan Press, Kürdistan'ın kurtarılmış bölgelerini, peşmergeyi ve oradaki sosyal yaşamı, savaş koşullarını kamuoyuna aktarabildi.

Kürdistan Press, zindanlarda direnen ülkede mücadele eden, Avrupa'da Kürt halkı ile dayanışma için yapılan eylemleri, çalışmalarını kamuoyuna duyurdu.

Kürdistan Press, yurtsever-demokrat ve sosyalist güçler arasında çelişki yaratacak bir yayın politikasına karşı durarak, ulusul kurtuluş mücadelemiz üzerinde oyanan oyanlara ışa-ret etti.

Kürdistan Press, Kürt dilinin gelişmesine edebiyatının ilerlemesine, bu alanda yeni kalemlerin ortaya çıkmasına hizmet etti. Avrupa'da yaşayan Kürt çocukları ile canlı ve doğrudan ilişkiler kurmayı becerdi.

Kürdistan Press, Kürdistanlı ve Türkiyeli politik örgütlerin yetkili organları tarafından iletilen haberleri hemen hemen eksiksiz yayınladı.

Kürdistan Press, Kürt sorununun Türk Basını'nda yer almasını ve Kürdistan'la ilgili sansonyenel haberlerin frenlenmesini sağladı.

Kürdistan Press, sömürgeci TC'nin Avrupa'da yeni kılıflar altında piyasaya sürdüğü gö-nüllü diplomatlarını teşhir etti. Onların istedikleri gibi at oynatmalarının artık mümkün olmadığını gösterdi.

Kürdistan Press, dört parçadan Kürt yazarları ile SSCB ve Avrupa'da yaşayan Kürt yazarlarının aynı gazetede düşüncelerini açmalarına olanak hazırladı.

Kürdistan Press, Kürt sanatçıları ve ürünlerini tanıttı.

Kürdistan Press, bütün sınırlı imkanlarına engellemelere provaksoyonlara, tehditlere rağmen; bağımsız demokratik yayın ilkelerinden taviz vermedi. Siyasal örgütlerden, demokratik kuruluşlardan yazar ve okurlardan gelen öneri ve eleştirileri ciddi bir şekilde değerlendirilerek kitlenin okuduğu, aradığı, merakla beklediği ulusal bir yayın haline geldi.

Kürdistan Press ve ANK doğru haberciliği ve isabetli değerlendirmeleri ile uluslararası planda aranan, kaynak olarak kullanılan ve Kürt yurtseverlerinin övünerek sahip çıkabildikleri bir gazete haline gelmeyi başardı.

Kürdistan Press neleri yapamadı?

Kürdistan Press, yayın öncesi planlanan dağıtım sorununu gerektiği biçimde çözemedi. Dağıtım konusunda karşılaşılan en büyük engel, dağıtım tekellerine TC'nin direk ve Türk basını yolu ile yaptığı indirek baskıları.

Kürdistan Press, çıkışında duyurduğu 4 veya 6 sayıda bir yayınlanması planlanan İngilizce informasyon sayılarını yayınlamadı. Bu konuda en büyük eksiklik İngilizce yazabilecek çevirebilecek kadroya profesyonel çalışma düzeyinde maddi kaynak yaratılmamasıydı. Bununla beraber İngilizce program sorunu da teknik olarak çözülemedi.

Kürdistan Press, kürtçenin soranca lehçesinde Arap harfleri ile yayın yapamadı. Bu konuda eksiklik yine profesyonel kadro istihdam edilecek maddi koşullara sahip olamamak-

tan kaynaklanıyordu.

Kürdistan Press'in yapmayı amaçladığı ve yurtsever kitlenin Kürdistan Press'ten beklediği çalışmaların yerine getirememesi, Kürdistan Press'in imkansızlıklarından kaynaklanıyordu. Kürdistan Press, maddi olanaklarını, kadrolarının enerjisini ve Kürdistan Press'in karşılıksız çalışan yazar, muhabir ve dağıtıcılarının imkan ve enerjilerini son sınırına kadar kullanarak 40 sayıda ortaya çıkarabildiği ürünleri sergileyebildi.

Kürdistan Press'in hazırlık çalışmalarının sürdürüldüğü dönemde, politik örgüt, demokratik kuruluş ve yazarların büyük bir bölümü Kürdistan Press'e verdikleri sözleri içinde bulundukları şartlar elverişli olmadığı için tutamadılar.

Kürdistan Press'in çalışmalarına katılma esası üzerine görüşme yapılan politik güçlerin büyük bir bölümü taahhütlerini yerine getirme konusunda gerekli duyarlılığı göstermediler.

Kürdistan Press'in ekonomik durumu.

Kürdistan Press'in hazırlık çalışmaları devrimci arkadaşlarımızın başlattıkları bir bağış kampanyası ve Kürdistan Kurtuluşu Örgütü (Rızgari)'nin olanakları ile ortaya konan 110 bin kron civarında bir sermaye ile başlatıldı. Bu paranın dökümü şöyle: 8000 İsveç frangı, 12.000 Batı Alman markı, 31.000 İsveç kronu.

Kürdistan Press'in dizgi ve fotoğraf işleri ile haberleşme ve ulaşım araçları için 5 yıl içinde ödenmek koşulu ile 700.000 kron borçlanıldı.

Kürdistan Press'in 39. sayısında toplam tüketimi 1 Milyon 600 bin krona ulaştı.

Bu paranın yaklaşık 600 bin kronu gazetenin satış ve abone gelirlerinden sağlandı. 350 bin kron Üçüncü Dünya Ülkeleri ile Dayanışma Vakfı'ndan bağış olarak alındı. Ancak, Vakıf, bu bağış ile alınan ek teknik araçların kullanımını Kürdistan Press'e verdi. Kürdistan Press'in kapanması durumunda bu araçlar Vakıf'a iade edilecek.

350 bin kron ise, Kürdistan Press'in resmi borçları ödendikten sonra geri iade edilmek üzere uzun vadeli faizsiz borç olarak bir Kürt yurtseverinden temin edildi.

İsveç Kültür Bakanlığı'nın yardımı ise 305 bin kronu.

İlk borçlanmaların halen ödenmesi gereken bölümü 400 bin kron civarındadır. Kürdistan Press ve ANK'nın aylık gideri ise yaklaşık 60 bin kron civarındadır.

Sonuç

Kürdistan Press'i 40. sayıda değerlendiren Kürdistan Press çalışanlarının kanısı; bu kadronun yeteneği fedakarlığı ve Kürdistan Press'i maddi ve manevi olarak destekleyen halkımızdan beklenen coşuklu ve verimli desteği görmemek üzücü olmuştur.

Belirtmek gerekir ki, Kürdistan Press, birçok sorumsuz çevre tarafından didişme ortamına çekilmeye çalışıldı. Bu didişmelere taraf olmak için gerekli titizliğin gösterildiğini vurgulayalım.

Kürdistan Press'in bu gün ulaştığı nokta, neresinden bakılırsa bakılınsın gurur vericidir. Profesyonel Kürt basınının temeline, Kürdistan Press ile sağlam bir köşe taşı yerleştirilmiş oldu. Bu köşe taşı üzerinde başlangıçta olduğu gibi bu gün de herhangi bir özel mülkiyet iddiası yoktur. Kürdistan Press ve ANK üzerinde hareket edilen ilkeleri tahrip etmeden omuzlayıp götüreceği kişi ya da kuruluşlara her an bütün imkanları ile devredilebilir. Kürdistan Press arşivleri özel mektuplar ve açık abone adresleri dışında- her okuyucuya, her siyasi harekete açıktır. Kürdistan Press'in nasıl hazırlanmış, nasıl dağıtıldığını, gelir giderlerini vb. her okuyucu, her siyasi öge her zaman araştırabilir, denetleyebilir. Merkez büromuzda gerekli inceleme ve araştırmaları yapabilir.

Siyasi örgüt temsilcileri, yazarlar, araştırmacılar Kürdistan Press'in tüm çalışmalarına her düzeyde her zaman katılabilirler.

Okuyucularımıza sunduğumuz bu değerlendirme aynı zamanda Kürdistan Press'in hazırlık çalışmaları sürecinde ilişki kurduğumuz politik örgütlere, demokratik kuruluşlara, basın-yayın organlarına sanatçı ve yazarlara da sunulan bir değerlendirmedir. Kürdistanlı siyasal güçlerin bu değerlendirme üzerinde gerekli ciddiyetle düşünmeleri isteklerimiz arasındadır.

Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna hizmet veren ve verebilecek olan her mevziyi koruma bilinci ile Eylül'de buluşabilmek umuduyla...

Hoşçakalın.

Kürdistan Press

Türk - Yunan ilişkileri

Özal, Atina ziyareti esnasında "Meçhul Asker Anıtı"na çelenk koymasından 1 saat sonra, 1974'de Türkiye tarafından esir alınan ve şu ana kadar haklarında bilgi edinilemeyen 1619 savaş esirinin eşlerinden bir kısmı, aynı yerde protesto gösterisi yaptılar. Foto:Eleftheretopia

Türk-Yunan ilişkileri alabildiğince devam etmekte, Belediye Başkanları, Dış İşleri Bakanı Mesut Yılmaz ve Bakanlar'ın Atina'yı ziyareti ile Türk Başbakanı T.Özal'ın Yunanistan'a gelmesine zemin hazırlanması, diyaloğun daha somut bir alana girmesine yol açtı. Sömürgeci ırkçı Türk devleti, Yunanistan'dan ne istediğini açıkladı.

Mesut Yılmaz'ın önerilerinden çoğu ABD ve NATO'ya hizmet etmektedir. Bu önerilerden bazıları Yunanistan'ın Ege denizindeki NATO tatbikatlarına katılımı, NATO tarafından Skiro adasına ve Çanakkale'de yapılacak olan alt yapı tesislerinin yatırımlar konusunda tartışılması ve bu konuda ikili görüşmelerin başlaması. Halbuki bu konuların NATO düzeyinde tartışılması gerekmektedir. Büyük bir ihtimalle gelecekte, Midilli adasının silahlandırılması konusu da tartışılacaktır. Mesut Yılmaz tarafından kıta sahanlığı, hava sahası ve sular sahası, Batı Trakya azınlığı, teröre karşı işbirliği (Kıbrıs meselesi hariç) tartışma konusu olması teklifinde bulunuldu. Türk kesimi hem hava sahası, hem sular sahasında Yunanistan'ın egemen haklarını red ederek 10 milden 6 mile inmesine ısrar ederek, uluslararası Lahey Adalet Divanı'na başvurulmasına karşı çıkmakla yayımlı emelleri bir daha ispat etmektedir. Yunan kesimi ise, kesinlikle azınlık konusunun tartışılmasına karşı çıktı.

Terör meselesine gelince; Yunan heyeti, işbirliği teklifine cevap olarak AET çerçevesinde hareket edeceğini açıklamakla yetindi. Fakat Türk devletinin en önemli sorunlarından biri olan Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketini terör olarak saymaktadır. Bundan amaçlananlardan biri, Kürt ulusal kurtuluş hareketini bastırarak ve Türkiye'nin AET'ye girmesi için Yunanistan'ı ikna edebilmek, diğer taraftan da yayımlı taleplerinden hiç bir adım geri atmamak, Kuzey-Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini de Türk devletinin bir iç sorunu olarak göstermeye çalışmaktır. Atina'da Papandreu-Özal gö-

rüşmeleri ardından yapılan ortak basın açıklamasında, Başbakan Papandreu, Yunan dış politikasının ilkelerinden şimdilik hiç bir taviz vermediğini söylemekte. Geçen yazımızda belirttiğimiz gibi, Davos'ta diyaloğun başlamasında iç ve dış dinamiklerin büyük bir rol oynadıklarını belirttik. O görüşmeden sonra, Yunan toplumunun içerisinde ulusal ve yurtsever nitelikli geniş bir kamuoyu yaratıldı. Yunan halkı ve aydın kesimi Türk-Yunan ilişkilerinin tarihsel süreçleri konusunda süratli bir şekilde bilgi edinmeye başladılar. Daha sonra Yunanistan'daki siyasi partiler de (YKP) hariç, bu ilişkilere karşı tavır almaya başladılar. Hatta, Ankara ve Kıbrıs'daki Yunan elçileri görevlerinden alındılar. Bu demektir ki, Yunan toplumu dinamiktir ve o bakımdan Yunan burjuvazisinin politikasını etkileyebilmiştir.

Turgut Özal'ın açıklamalarında nazarı dikkati celp eden iki nokta vardır. Birincisi: "İki ülke de Osmanlı İmparatorluğu'ndan doğdular. Bunların arasında yalnız bir temel fark vardır, bir tanesi Osmanlı İmparatorluğu sürecinde doğdu, diğeri ise imparatorluğun çüremesinden sonra kuruldu."

Gerçekten Yunanistan devletinin çağdaş tarihi 1821'de Osmanlı İmparatorluğu'nun boyunduruğundan kendi ülkesinin topraklarının bir kısmını kurtarıldıktan sonra başlamaktadır. Ne yazık ki, diğer balkan devletleri gibi Yunanistan, topraklarının tümünü kurtaramadı.

1919-1922 yıllarında Türk-Yunan savaşında Yunanistan yeniden topraklarını elde edebilme fırsatını kaçırarak, Lozan Anlaşması'nın yabancı güçler tarafından kendisine zorla imzalatılmasından sonra, kendi ülkesinin topraklarını elde etme fikrini tamamiyle yitirmiş durumdadır. Özal, sanki, Yunan ulusunun bir tarihi yoktur ve kökenleri Osmanlı Türklerinden gelmedir gibi bir anlayışı ortaya koymaya çalıştı. Doğal olarak Yunan basın mensupları ve diğer çevreler bu açıklamayı kinadı. Dikkatimi çeken ikinci nokta

şu basın toplantısında özellikle sorular sorulardan birisi şöyleydi: "Lozan anlaşmasına saygılı mısınız ve bu anlaşmayı uyguluyor musunuz? Uygulama konusunda, İmroz, Bozcaada, İstanbul ve Ege'de denetimli uygulama kabul edebilir misiniz?"

Cevap olarak Özal, "Hükümetimiz, Lozan anlaşmasını gerektiği biçimde İmroz, Bozcaada ve İstanbul'da uygulamaktadır" dedi.

Bilindiği gibi, Lozan anlaşmasının şartları emperyalist güçler tarafından Türk-Yunan savaşının bitiminden sonra zorla kabul ettirildi. Avrupa devletleri, ABD ve SSCB'nin onayladığı bir anlaşmaydı. Bununla beraber Türk devleti, Ermeni ve Kürt ulusuna hiçbir hak tanımadı.

Küçük Asya (Ege) ve Pontus Rumları kendi topraklarından sürüldü. 2.5 milyonluk halkın yalnızca 900 bini Yunanistan'a ulaşabildi. Diğerleri ya katledildiler ya da türkleştirildiler. Mekadonya'dan ve bazı adalardan Türkler, Türkiye'ye göç ettirildiler. Nüfus bakımından, tahmini olarak, mübadelede Rumlar dörtte iki nispetinde fazlaydılar. Lozan Anlaşması'nın 14. maddesi ile İmroz, Bozcaada Doğu Trakya ile beraber Türkiye'ye bırakıldı. İmroz ve Bozcaada'da Rum ulusuna muhtariyet tanındı. Ama, Türk devleti bu maddeye hiçbir zaman saygılı davranmadı. Yerli nüfusun % 95'i zaten Rum'du. TC, anlaşma maddelerini çiğneyerek, adaların demografik, kültürel, iktisadi ve doğal kaynaklarını ilhak ederek gasp etti. Ve yerli halkın mülkünü müsadere ederek, mecburi göçe tabi tuttu.

Diğer konuya gelince, İstanbul Rumlarının, yalnızca İstanbul'da kalmalarına karşılık, Batı Trakya'daki Müslümanların da orada kalmaları kabul edildi. Böylece, iki taraf için de bir denge sağlanabildi. Bundan sonra TC, homojen bir yapı oluşturabilmek için gerekli her çareye baş vurdu.

Anlaşma konusunda Yunanistan ile TC arasında yalnız servetler konusunda tazminatlar askıda kalmıştı. Lozan anlaşmasının 15. mad-

desine göre 12 Adalar İtalyan egemenliğine bırakılmaktaydı. 20. Maddesine göre Kıbrıs, İngiliz sömürgeciliğinin egemenliğine terkedilmektedir.

1930 döneminde Yunan Dış Politikası açısından en önemli olgular, Vanizelos döneminde İsmet İnönü ve Mussolini anlaşmalarıdır.

10.06.1930'da Vanezelos Türk-Yunan anlaşması imzalanmış ve mal-mülk konularında anlaşma sağlanmıştı. Aynı dönemde Kuzey Kürdistan'da Ağrı isyanı ve Kıbrıs'ta ulusal kurtuluş mücadelesi veriliyordu. Vanezelos'un o dönemdeki kaypak tavırı bu nedenlerle ortaya çıkmaktadır. Çünkü, Vanizelos bu anlaşma ile, kurtuluş mücadelesine halklara sırtını çevirmiş oluyordu.

Bu "dostluk" antlaşmalarından sonra TC Kürt halkına ve Rum azınlığına saldırılar ve katliamlar düzenledi. 1942'de Varlık Vergisi ile bütün Rum tüccarlarını iktisaden mahvetti. Borçlarını ödeyemeyenleri güya silah altına alacağız diyerek Aşkale'da toplama kamplarına sürdü. Eğer Hitler Almanyası savaşta kazansaydı tüm gayrimüslimleri Almanlarla birlikte finrlara sokarak yok edeceklerdi. Dolayısıyla ırkçı devletin planları suya düştü. 1955'te 6-7 Eylül'de Rumlara karşı Türk devleti tarafından örgütlenen program başarıyla sonuçlandı.

İstanbul'lu Rumların büyük bir kısmı Yunanistan'a göç etmeye mecbur kaldı.

1964'den sonra mal ve mülklerine el konularak, Yunan uyruklu olanlar İstanbul'dan sürüldü. Bütün bunlara karşı Batı Avrupa, Sovyetler ve özellikle Yunan hükümetleri sessiz kaldılar. Daha sonra, 1974'de işgalci Türk ordusu başından Karaoğlan (Gakko) Kuzey Kıbrıs'ı işgal etti.

Tüm bunları yazmamın nedeni, bu sorunları bugüne dek ne Türk ve ne de Yunan şolü'nun tartışmamasıdır. Örneğin, TBKP - YKP ortak açıklamasında, bu sorunları tartışanları şovenizm ile karaladı. Netice itibarıyla T.C'nin Yunanistan'ın öne sürdüğü talepler resmen Lozan Anlaşması'nın red edilmesi ve bu antlaşmanın ardından imzalanan antlaşmaların (Örneğin Moutre 1936) da terk edilmesi anlamına geliyor. Böylece, Lozan'ın muhtevası boşaltılıyor ve soyut bir hale getiriliyor.

Rum azınlığın İstanbul'da kalmasını, baskılardan dolayı İmroz ve Bozcaada'nın boşaltılmasını ve bu tüm olgulardan dolayı devletlerin yeni bir antlaşma imzalamalarının gerekliliğini savunuyorum. Yunanistan'ın bu konuda avantaj sağlayabilmesi için yeni bir dış politikaya izlemesi gerekiyor.

Son duruma bakarsak, Türk-Yunan yaklaşımı 1930'ları hatırlatıyor. Yine, o dönemde oldu-

ğu gibi Kıbrıs'ın % 38'i işgal altında ve Kuzey Kürdistan hızlı bir ulusal bilinçlenme aşamasında bulunmaktadır. Güney Kürdistan'da ise, Kürt hareketi zafer ya da yenilgi altmetifi ile karşılaşıyor. Öte yandan Türkiye, bütün enerjisiyle AT'ye girmeye uğraşmaktadır. Türkiye bu sorunu çözebilmesi için ilk elde Yunanistan'ı ikna etmek zorundadır. Ayrıca, Kıbrıs'dan geri çekilmesi, Türkiye'de birtakım reformların pratiğe geçmesi, legal bir komünist partinin kurulması, Kürt sorununa bir "çözüm" bulması gerekmektedir.

Yunanistan'a gelince. Bence, Yunan devletinin dış politikasında bir Kürdistan politikası var. Fakat, henüz olgunlaşmamış ve içinde bir dizi eksiklik taşıyan bir politikadır bu. Yunanistan, AT düzeyinde diplomatik bir şekilde Kürt ulusunun bir azınlık meselesi olduğunu savunuyor. Bu burjuva bir düzeydir. Bunun tercümesi şudur: Kürtlere otonomi ya da kültürel özerklik tanınması.

★
Sonuçta bütün bu olup bitenlere rağmen eğer Türkiye, yayımlı emellerinden vazgeçerse Yunan devleti Türkiye'ye AT yolunu açacaktır. Ve böylece Yunan toplumunun iç dengesi de belli olacaktır...
19.06.1988

Yorgo BACA

DIYARBAKIR

Üniversite'de Açlık Grevi!

Diğer Üniversite'ne bağlı Tıp Fakültesi'nde çalışmakta olan 74 işçi hiç bir gerekçe gösterilmeksizin, Sendikasına bağlı 74 işçi geçtiğimiz günlerde haklarını arama amacıyla, Dicle Üniversitesi önünde açlık grevine başladılar.

Dicle Üniversitesi'ne bağlı Tıp Fakültesi'nde çalışmakta olan 74 işçi hiç bir gerekçe gösterilmeksizin, Üniversite yönetimi tarafından işten çıkarılmışlardı. Haklarını alabilmek amacıyla, başlarında Sendika başkanı Mehmet Doğan olması suretiyle, Dicle Üniversitesi'ni rektörlüğü önünde açlık grevine başlayan işçiler polis müdahalesiyle karşılaşıyor. Olay yerine gelen güvenlik güçleri, yapılan grevin kanunsuz olduğunu bahane ederek, işçilerin açlık grevine son vererek dağılmasını istedi. Ancak, işçilerin bu uygulamaya karşı direnmeleri sonucunda polis zor kullanarak işçileri dağıttı.

Olay üzerine, işçilerle birlikte açlık grevine katılan TEZZ KOOP Sendikası Başkanı Mehmet Doğan başına şu açıklamayı yaptı:

"Kanunda bir işyerinde işçi çıkarıldıktan 6 ay sonra, yeni işçi alınır. Ama, Üniversite yönetimi bu kanunu çiğneyerek çıkardığı işçilerin yerine hemen yeni işçiler almaya kalktı. İşçilerimizin, zam ve ikramiyeleri veremedi. Sorunlarımızı bölge ve il valiliklerine götüreceğiz. Eğer bir çözüm yolu bulunmazsa tekrar açlık grevine başlayacağız..."

Sn. Gültekin Gazioğlu'na KISA BİR AÇIKLAMA

Kurdistan Press'te kendisiyle yaptığımız bir röportaja ilişkin, Gültekin Gazioğlu'ndan, gazete aracılığı ile gönderilen bir mektup aldım. Röportajla birlikte yayınlanan yorum yazımdaki usluba ilişkin dostça uyarıların yapıldığı mektubu kişisel olduğu için yayınlamak uygun düşmezdi. Ancak, sayın Gültekin Gazioğlu'nun *muhtemel yanlış anlaşılmalara yolaçabileceği* olasılığına işaret etmiş olması nedeniyle, Kurdistan Press okurları için bir açıklama yapmayı zorunlu gördüm.

Röportaj hiç bir ekleme ve çıkarma olmaksızın teypte olduğu gibi basıma sokulmuştur. Ancak, sayın Gazioğlu "*TÖB-DER kongresinde bir program taslağı kabul edildi, biz onu uyguladık*" sözlerinin başlığa çıkarılmasının, başkaları tarafından yapılan programın, onlar tarafından uygulanması gibi bir anlama yolaçabileceği kaygısını ifade ediyor. "*Programın daha taslak haline gelmesinden, uygulanışına kadar göz nuru ve emeği olanlardan biri*" olduğunu söylüyor, kişisel mektubunda Gazioğlu. Buna tanıklık edebilecek insanlardan bahsedip, onlarla konuşabileceğimi belirtiyor.

Her şeyden önce bunu tartışma konusu yapma gibi bir niyetim olmadığını söylemeliyim. Eğer sayın Gazioğlu *böyle olmuştur diyorsa, böyledir. Ayrıca, sorun sayın Gazioğlu'nun belirttiği gibi korkaklık sorununda değil. Özellikle, Türkiyeli aydınlar Kürt sorunu hakkında konuşmaktan korkmadıklarını söylüyorlar. Doğrudur. Bence, olaya başka bir açıdan yaklaşmak gerekir. Ben, çerçeve yazımda bunun böyle olmadığını özellikle altını çizdim.*

İnsanların düşünceleri nedeniyle her türlü eziyet

ve ölümü göze aldıkları bir ülkede Kürt sorununa ilişkin ilgisizliklerini korkaklıkla izah edilemeyeceğini yazdım. Bu bütününüyle bir yaklaşım, bir kavrayış sorunudur. Ve hayat göstermektedir ki, sadece Türkiye'de değil bütün dünyada, ulusal soruna ilgi ezen ulus devrimcileri için sorunun merkezinden uzaklaştıkça artmaktadır. Nasıl ki, bir Türk devrimcisi olarak ben bunu "*141 - 142'nin olmadığı, 1988'in Stockholm'ünde keskinliğin*" nedeniyle söylemiyorum; bu hayatla doğrulanan bir gerçekse, bu gerçeğin teslim etmemenin nedeninin, korkaklıkla ilgisinin olmadığı da bir o kadar gerçektir.

Yazıda kullandığım usluba ilişkin sayın Gazioğlu'nun dostça uyarılarını elbette dikkate alacağım. Ancak, orada belirtilen düşüncelere ilişkin bir yazıyı bizzat basılmak üzere gazeteye yollaması daha faydalı olurdu sanırım. O zaman, sadece üslubuma ilişkin değerli uyarılar almam yanı sıra, ikna edici bir bakışla düşüncelerimi de gözden geçirme fırsatım olurdu. Her türlü tartışmaya açık bir yayın politikası olan Kurdistan Press'de ifade ettiğim düşünceleri eleştiren bir yazının memnuniyetle yayınlanacağına inanıyorum.

Bir de, sayın Gazioğlu, "*İsmini vermeden bahsettiğim devrimciyle kendisini karıştırmamaları için önlem*" almam gerektiğini söylüyor. Eğer Yunan iç savaşında, Yunan ulusunun kurtuluşu için dağlara çıkmakta tereddüt etmeyen bu devrimciyle, Gazioğlu karıştırılmışsa, bu yanlış anlaşılmaya yol açtığım için özür dilerim...

22. Haziran. 1988/Stockholm

Göçmen AHMED

BÊDEBÎ

Peyva "Bêdebi" li hin hêlên Kurdistanê maneke pir nabaş û kirêt dide. Kesên rabûn û rûniştandina wan ne bi usûl bin, zimandirêj bin, derewan bikin, di civatan de tiliyên xwe di pozê xwe kin, bi destan fiş bikin, xwanê bi çelpeçelpe bixwin, vexwarinê bi firîni vexwin, li hevalên xwe guhdari nekin; bi kurtebirî kesên tiştên xerab, nabaş û kirêt dikin, ji wan re "Bêdebi" tê gotin. Peyva "edeb" ji erebî tê. Yanî "edebiyat". Lê peyva edebiyat, îro ne tenê ji aliyê ereban, her wisa ji aliyê tirk û farisan de ji tê bikaranîn. Li nik me kurdan di van demên dawî de her çiqas ji dêvîla edebiyatê tiştên din bêne bikaranîn ji, her edebiyat e û bi a min em peyva edebiyatê neguherin û weke cîranên xwe bikarbinin hin çêtir e. Mana edebiyatê ew e, ku mirov raman û nêrinên xwe bi huner bikarbîne. Ji tiştên hunerî yên nivîsandî re jî "edebiyat" tê gotin.

Edebîyatê di her dem û civatan de roleke mezin û berbiçav leyistî ye. Dema em îro tê de dijîn ji rola wê pir mezin e. Nemaze ji bo gelekî weke kurd, ku bi sedsalan di bin saw û tirsê de, di bin zordestî û stemkariyê de û her bi nivîzmanî jiya ye, roleke hîn mestir dileyze.

XWENDINA EDEBİYATÊ LI NIK ME KURDAN

Îro mirov rabe di nava kurdan de statistîkê çêbike, mirov dê bibîne ku hejmarek pir biçûk edebiyatê dixwinin. Hewesa xwendina edebiyatê li nik me kurdan pir kêr e. Em roman, çîrok, helbest û piyeyan pir kêr dixwinin. Ji ber wê yekê jî em ji tiştên kulturî pir bi tûr dikevin. Çûyîna sinema, tiyatro û konserên musikê li nik me kurdan pir kêr e. Hin ji pir kesan weye, ku yên diharin sinema, tiyatro û konseran tolaz û pêxwas in. Ev yeka han rojekê bi serê min de hat. Êvarekê li sûkê ez li hevalekî rast hatim. Weke fier car me silav di hev da, destên xwe da hev û li rewş û karên hev pirsîn. Dû re hevêl ji min pirsî:

- Ma tu ê bi ku de herî, lo!
- Ezê îşev herime tiyatroyê, ma tu jî nayê?
- Tiyatro? tu dê herî tiyatroyê çî?
- Wele îşev piyesek xweş e, ji romana dostoyevski ya bi navê sîc û ceze çekirine.
- Hevalê min mîlê min kişand û got:
- De haydê lo, em herin ji xwe re biskê li çayxanê rûnin û bipiyivin. Tu dê herî tiyatroyan çî?
- Di binê peyva wî hevalê de pir tişt radizan. Wî xwe zane, hisyar û birewer didît. Ez jî di wê deqîqê de tolaz û pêxwas diditim. Xwest ku alkafiyê bi min bike û min jî ser rîya çewt vegeşîne.
- Lê min destûr jê xwest û got:
- Li min bibûre, divê ez piyese nerevînim. Ez îşev bi neta wê derketime.
- Hevalê min kenîya, serê xwe kil kir û got:
- Hinan ji min re digot, ku tu diharî sinema û tiyatroyan min bawer nedikir, lê bi rastî jî wîlo ye ha!..
- Erê wele, wîlo ye, ez çî bikim?
- Min xatir jê xwest û ez bi gavên giran û bi dîkuli ber bi tiyatroya xwe ve meşiyam.
- Ev e, bêdebi, bêkulturî ye jî. Lê divê em ne bêdebi, ne jî bêkultur bimînin. Divê ku em bixwinin.

Dr. POLOÇO

Bê deng nemînîn

Berêz Kurdistan Press!

Bi daxwaziya pêşkeftina xebatê, dixwazim dest bi nama xwe bikim.

Di jimara Kurdistan Press 15.06.1988 ya paşîn de, ku we bersiva Sekreterê YNK dabûn, li ser wê beyan û helwîsta weya baş dixwazim spasiya we bikim. Wek Rîzgari jî, di bersiva xwe da dabû diyarkirin ku Sekreterê YNK, Celal Talabanî îrada rêxistinên Kurdî da ye ber lingan. Her çend ev bersiv dereng jî bû lê cardin li ba min tiştê baş û girîng e. Divîya ev bersiv ji mêjve bihatana dayîn. Ne bes Rîzgari belkû gelek rêxistinên Kurdî. Ji ber ku wezîfe ne tenê ya rêxistina Rîzgarî an yeka dî bi tenê ye. Lê, cardin mirov dikare bêje ku Rîzgarî pêşiyê jî tevgerên (herkên) dî stand û rêya rexne vekir. Li gora fikra min, ez dibêjim heta îro kesî netirsî(cesur) nekir ku di vî warî de rêxne li YNK bigirtana.

YNK di van heyamên paşiyê de dixwaze wek mezinê malê serdestiyê li hemû herêkên Kurdî bike. Nama Sekreterê YNK wek şîretek, ku li herêkên Kurdî bike. Bi vî rengê şiyandibû ku, goya tevgerên kurdî divê nexweşiyên nava xwe bidin rexek û bibin yek. Elbet ev gaziya wî ji bo PKK bû. Vêja em

herêkên Kurdistanê Tirkiyê Apociyan baş nasdikin ku Apocî çine û xizmetê ji kî re dikin. Heta îro PKK bi sedan şoreşger kuştine û xwîn rijandine. Gelo herêketek weha gunehbar bê rêxnelixwegirtin û bê hesap mirov dê çava pê re rûne û îttifaqan çêke! Ma gelo berê wê gaziya Celal Talabanî ya rast ne ew bû ku Celal berî bi herêketên dî re rûniştibana û ditînen wan nas bikrana.

Gelo ma YNK, Apociyan nas dike? Ez bawer im, ku YNK bi kêmasî qasî herêkên Kurdistanê Tirkiyê PKK baş nas dike. Vêja ez nizamim ka gelo bo çî YNK dilşewatî wê meyleyê, ku herêkên Kurdî bi Apociyan re yekitiyê çêkin?

Heta berê îttifaqa YNK - PKK tiştên ku ji hev re nedigotin tûnebû. Heta, hevdû bi dûvalenkên (xulam) emperyalîzmê gunehbar dikirin.

Herçend felsefa herdû herêketan jî gelek berfirehe. Heta îro PKK çî kes nemaye ku pê re îttifaq nekiriye. Çî îttifaqên eşkere û çî jî yên dizî. YNK jî jî vî qasî kêmtir nemaye. Dibê ku hinek bêjin çava? Bo nimûne: Heta berî Gulana 83 an YNK rejîma BEES a Iraqê faşist didan û digotin, "bi hiç rengekî mirov nikare bi rejîma Seddam re îttifaqan çêbike." Lê piştê Gulana 83 an siyaseta xwe guhart, BEES jî faşîzmê hatin xwarêbûn dîktator. Paşê jî şerê IKP endamên CUD'ê kir. Li ser navê parastina welat bi Iraqê re îttifaq kir û li dijî Îranê şer kir. Piştê ku YNK di

vê siyaseta xwe da serfiraz nebû dîsa siyaseta bedil kir. Li dij Seddam bû dijmin û peywendî bi Xumeynî re girêda. Seddam ji berê wê heta îro her Sedamê berê, faşîst bû. Çî guhertinê de çênebû. Lê, siyaseta YNK wê stratejiya wê tektîkên rojane her hate guhertin.

Hejê gotinêye ku mirov bêje di van heyamên dawiyê de. Peywendiyên YNK di gel herêkên Kurdistanê Iraqê xweş bûye. Bereyek Kurdî hatiye damezrandin. Ev tiştê ha di berjevendiya (feyde) mîletê Kurd de ye û bi wê çendê kêfa me tê. Divê mirov wê jî ji bir neke.

Lê, mirov divî warî de jî hinek piştikule, ku ev yekitiya YNK di gel herêkên kurdî pir dirêj najo. Ji ber ku dîrok nîşanê me di-de, bo demeke kurt YNK gelek siyaseta û stratejiyê guhert û hejta berdewam e. Nemaze derketina wî ya derve û tura wî ya Ewropa û Emerîka sînyalên îttifaqa xerab dide mirov. Nemaze di van heyamên paşiyê de îttifaqa PKK û YNK û roportajên M. Alî Bîrand bi Apo re û çûne Celal ya Emerîka bala gelek mirovên kişandiye.

Ez bawer im, ku îttifaqa YNK û PKK dê dirêj najo. Ji ber ku îttifaqa her dî herêketan bi kêfa gelek herêkên Kurdî nîne. Çî ji Kurdistanê Tirkiyê û çî ji ya

Iraq û Îranê. Ji xwe Rîzgarî jî di bersiva xwe da dabû diyarkirin ku navbera PDK-I, IKP û Apociyan nexweş e. Ev mesele jî wê bibe problem di navbera YNK û endamên cepha nû ya Kurdî li Kurdistanê Iraqê.

Hewîdar im ku, ditînen min di derbareyên YNK û bereya Kurdî de xeletbin û ev tiştên ha nekevin kiryarê û yekitiyê û îttifaqa wan her berdewam be ta rûxandina rişîma Iraqê û riz-

garkirina gelê kurd li Kurdistanê Iraqê.

? Bi dûmahikî cardin sipasiya Rîzgarî dikim, ku helûvîstek weha diyarkirin û bersiva Sekreterê YNK, Celal Talabanî da. Hevîdar im, ku rexna Rîzgari wê bibe sedemek ji bo gelek herêketên Kurdî, ku di rewşên weha de bê deng nemînîn û wezîfa xwe bi cîh binin.

22.06.1988

Rawer ŞAREZOR

Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi açısından, Güney Kürdistan'daki mücadelenin başarıya ulaşması büyük bir önem taşıyor. Bunun doğuracağı politik ve psikolojik güç yalnızca Kürtler açısından değil, aynı zamanda, bölgedeki devrimci ivmenin hız kazanması için de son derece önemlidir.

Lübnan'ın iki katı kadar büyüklükte bir kurtarılmış bölgeye sahip olması, yılların deneyleri ile olgunlaşarak politik bir askeri güç haline gelen peşmerge örgütlenmesiyle, kitleler dayanan gücü ile Güney Kürdistan'daki mücadele gerek Batı'ya ve gerekse bölge devletlerini tedirgin etmektedir. Orta-doğu'da keskinleşen çelişme ve çatışmaların kaynağında yatan gerçeklerden biri de hiç kuşku yok ki Kürt sorunudur.

Şah'ın düşmesinden sonra ABD'nin kıskırtması ile başlayan İran Irak savaşında, bölge, ABD'nin çıkarlarına göre yeniden biçimlendirilmek istenmişti. Silah geri tepti. Gerek mevcut rejimler, gerek bu rejimlerin uyguladıkları batı patentli ekonomi-politikaları ve gerekse hepsi işbaşında olan askeri cuntaların "toplumu terbiye etme" anlayışlarının ürünü olan baskı ve şiddetin yarattığı sorunlarla bölge iyice istikrarsız bir duruma geldi. Açık olan şu ki, Orta-doğu'daki devletlerin sınırları bölge halklarının iradesine ve çıkarlarına uyarlı olarak çizilmemişti. Bu da tarih içinde sürekli sarsıntıların başlıca nedenlerinden biri olarak halen bölgeyi karıştırmaya devam etmektedir.

Bölgede çıkarları olan güçlerin politik, askeri ve ekonomik çıkarları, toplum dokusunda hızlı değişiklikler yaratmıştır. Bu karmaşa içinde gözlerini dünyaya açan Kürdistan köylülüğünün, ulusal kurtuluş bayrağı etrafında ekme ve özgürlük için kenetlenmesi de hızlanıyor.

Fakat, özgürlük eylemine karşı Halepçe'de atılan zehirli gazlarla ölen, daha belki oyuncaklarla oynamış çocukların ortada serilmiş cesetlerinde patlayan batının flaşları, belkide yine batının üretmiş olduğu kimyasal maddelerin, insanları kaç dakikada ve nasıl öldürdüğü'nün araştırmaları ve hesapları için kullanılacaktır. Her alanda imha ile karşı karşıya olan halkımızın düşmanlarına bu denli yardım eden batı, yaptığı için sorumlusu olmadığı'nin yollarında bulmuştur. Örneğin Federal Almanya, İsviçre, Belçika ve Hollanda başta olmak üzere, batının değişik ülkelerinde üretilen kimyasal zehirli maddeler, naylon ihracat ve ithalat şirket isimleriyle, Türkiye'de ye-

niden ambalajlanarak Irak'a sevk edilmektedir.

Pilot Plant und Kolb adlı Alman firmalarının geçen dönem içinde kimyasal silah üretebilen bir fabrika kurduğu son çıkan haberler arasında.

Ayrıca merkezi Hamburg'da bulunan Water Engineering Trading adlı bir başka Alman şirketinin, aynı amaçla kimyasal silah üretimi için malzeme ve aygıtları 1986 yılı içinde Münih'te bulunan Merkür adlı bir nakliye firmasının aracılığıyla Türkiye üzerinden Irak'a ulaştırdığı söyleniyor (Stern dergisi).

Daha önce merkezi İstanbul'da bulunan PENTA Dış Ticaret Ltd. şirketi aracılığıyla, Avrupa'dan Mersin Limanı'na indirilen zehirli maddelerin Irak'a ulaştırıldığı biliniyor. PEJNJTA şirketi kimyasal maddeleri İsviçre'de bulunan TIGRE PRODUITS CHIMIQUES SA firmasından alıyor. PENTA'nın Irak'a ulaştırmak üzere aldığı kimyasal maddelerin (polyol, methylene diisocyanate ve Freon) 500 tonu aştığı söyleniyor.

Bu durumda Kürt halkının gerçek dostlarından dayanışma ve maddi moral güçlerinden yoksundur. Kürdistan mücadelesi her ne kadar belirli anti-Amerikan devletler tarafından destekleniyorsa da, bu destek ve dayanışmanın oranı sınırsız ve yüksek değildir. (Libya, Suriye, İran) Kürt hareketi esas olarak, Ortadoğu'nun nazik ve ne olacağı belli olmayan dengeleri arasında yol almaya çalışıyor. Oysa, yüzbinlerin örgütlü olduğu ve savaştığı bir halk dünyaya ancak bu "dost" güçler aracılığı ile ulaşabiliyor. (Halepçe katliamında, katliamın İRANA üzerinden verilmesi ve İran'ın bunu kendi diplomasisi için kullanması gibi)

Bu anlamda Kürt hareketinin mücadelesi, sorunları olduğu kadar, zorlukları da bir o kadar çok olan bir mücadeledir. Yıllarca desteksiz ve teknik olarak geri araç ve donanımına rağmen ayakta kalmış bir halkın kurtuluşu nasıl olurda bu denli yanlız bırakılır?

Bunu anlamak o kadar zor olma sa gerek.

SSCB'de 1924'lerde hızla sosyalizmden ve proleter enternasyonalizminden uzaklaşan politikaları ve bugün yeni bir çehrede olsa, geçmişin politik zemininden henüz kopmamış Gorbaçov'un reformları, Sovyet devlet ve bürokrasisinin çıkarlarına uyarlı denge siyaseti, Ortadoğu'da savaşın yüzbinlerce insanın sesine sağır sultan davranışı içindedir. Bunun iz düşümü olan resmi bölge komünist partilerinin tavırları da aynıdır. Bu partiler senelerce kendi sosyal-şoven politikalarından

HALEPÇE'NİN ARDINDAN

ötürü, Kürt hareketine tavır alırken, kendi ülkelerinde başları sıkıştığında, devletin terörü kendilerine yöneldiğinde, her zaman soluğu Kürdistan'daki kurtarılmış alanlarda almışlar ve Kürt hareketi onları barındırmış, olanaklar sağlamıştır. (İran ve Irak Komünist Partileri)

SSCB Ortadoğu'nun statükosunun devamından yanadır ve bölge devletleriyle giriştiği ilişkide kendi devlet çıkarları açısından olaya bakmaktadır. O'nun bu tavrı SSCB'nin geçmişten beri izlediği politikaya denk düşmektedir.

İrak'ı askeri ve teknik araçlarla eskiden beri destekleyen Sovyetler, yukarıda anlattığımız nedenlerden dolayı, yenilmiş bir Irak'ı istememektedir.

Yanı başında bulunan, istikrarlı bir Türkiye olmasını her defasında Türk kamuoyuna ileten Sovyetler, Türkiye ile ilişkilerinde, NATO kuşatmasını, boğazlar sorununu ve kendi içindeki islami ve etnik toplumların sorunlarını göz önünde tutarak olaya yaklaşmaktadır.

Kürdistan kurtuluş mücadelesi haklı ve doğrudur temelinde, ilke olarak tavrını hiç bir zaman ortaya koymamıştır.

ABD ile Sovyetler'in Ortadoğu konusunda politikaları çakışmaktadır. Afganistan üzerinde anlaşan ABD ve Sovyetler, İran ve Irak konusunda da anlaşıp, savaşın statüko değişikliğine girmesini engellemeye yönelecekleri açıktır. Neki, savaşın nasıl bir yörengeye oturularak çözüme kavuşturulacağı henüz belli değil.

İran, gerek iç ve gerekse dış sorunlardan dolayı savaşı kazanıp, Irak'ta kendine uyarlı bir iktidarı başa geçirmeden uzaklaşmıyacağı, savaşın İran'ın aleyhine döneceğinden dolayı, İran her vasıtaya başvurarak, savaşı kazanmak mücadelesini vermekte. İran'ın Irak'taki Kürt hareketini desteklemesinin sebebi budur. Ancak, Irak cephesinde, sadece Irak'ın savaşmadığını anlayan İran'ın önümüzdeki dönemde nasıl bir politika takip edeceğini belirlemek henüz erkendir.

Türkiye ise savaşın kendisini tehdit edebilecek boyutlara ulaşmasını istememektedir. İran'ın kuzeyden peşmerge gücünden dolayı ilerlemesi, Türkiye'yi heyecanlı bir duruma itti. Çünkü, Türkiye'yi can damarlarından ikisi bu bölgededir. Musul ve Kerkük boru hattı ve Türkiye'nin Ortadoğu'ya açılan tek transit karayolu olan Habur gümrük kapısının tehlikeye düşmesi, Türkiye'nin buna seyirci kalmayacağını ortaya koyuyor.

ABD ve Batı'nın NATO çerçevesinde Türkiye'yi savaşa müdahale etme rolüne itmeleri ve bunun planları hazır. Türkiye ise kendi içindeki ekonomik ve sosyal krizden ve Kürt hareketinin varlığından ve müdahalenin sonuçlarının, Kıbrıs müdahalesinde olduğu gibi sonuçlanmayacağı tesbitinden dolayı, müdahaleden çekinmektedir. Yani cephe gerisindeki sosyal ve ulusal patlamalardan çekinen Türkiye, şimdilik sadece "kendi" sınırlarını ve statükonun koruması düzeyiyle kendisini sınırlamaktadır. Ancak, İran - Irak savaşının Kuzey Irak'ta mümkün ve olası bir otonom Kürt bölgesi şeklinde sonuçlanmasına, Türkiye'nin kendi içindeki Kürt nüfusta yaratacağı moral güç ve uzun vadeli bölgede Kürt hareketinin aktif ve fiili bir tehdit olma hesaplarından dolayı karşı çıkacağı kesin.

Görünen odur ki, İran savaşı ancak kuzey cephesinde bitirilebilir. Savaşın kuzey cephesinde bitimine yönelme demek, Türkiye, NATO ve Batı'nın çıkarlarıyla belirli bir hesaplaşmaya düşmek demektir. Bunun doğuracağı siyasal sorunları İran göğüsleyememektedir. Bundan dolayı savaşın bir çürümeye terkedildiği de söylenebilir.

Her halukarda ister savaş temelinde olsun, ister barış temelinde, bölgedeki herhangi bir statüko değişikliği Kürt hareketinin merkezileşmesi demektir. Kürt hareketinin kendi düşmanlarını daha iyi görebilmesini doğuracaktır ve yönelimi merkezileştirecektir.

Şah'ın düşmesi ve Irak-İran savaşının doğurmuş

olduğu politik istikrarsızlık, petrolün kaderinin belli olmayan bir sürece girmesi, NATO'nun güney kanadının tehlike altında olması, ABD'nin bölgedeki çıkarlarına gölge düşürmüş durumdadır. NATO ve ABD stratejistleri bölge için yeni senaryolar hazırlamakta, ABD ve NATO çıkarlarının garantiye alınma yönünde yoğun politik ve diplomatik çalışmalar içinde bulunmaktalar. Schultz'un en son 'başarısız' Ortadoğu gezisi bunun en somut örneği.

Bu çerçevede Kürt sorunu için öngörülen senaryolar ve planlar hiç şüphesiz Türk devletini rahatsız etmekle beraber, Türk devleti içinde ve dışındaki Kürt sorununda, belirli bir politika arayışı içinde olduğu açıktır.

Çünkü, düne kadar Türk devletinin geleneksel "Kürt politikası" olan inkar ve Kürtleri yok sayma politikası iflas etmiş, Batı Avrupa ile giriştiği ekonomik birlik ve politik ilişkiler çerçevesinde, Batı, kendi çıkarlarından dolayı, istikrarın sağlandığı bir Türkiye'nin ancak geleneksel politikalarından vazgeçmeyle olabileceğini, 1980 sonrası her defasında Türk yetkililerine ilettili. Bundan dolayı TC, bizzat kendisi "Kürt problemi" konusunda politika üretmekte, "Birlik ve beraberliğini" bozmayan çözümlere doğru, ılımlı bir davranış sergilemektedir. Oysa, gerek bölgede Kürt hareketinin ulaştığı boyut ve gerek Kuzey Kürdistan'da Kürt hareketinin potansiyel varlığı, 12 Eylül'e kadar sürdürülen çalışmalar ve hapisanelerde susturulamayan Kürt ulusal kurtuluşçularının binlercesinin varlığı ve dış etkiler, Türk devletinin bu yeni politik sahtekarlığa itmiştir.

Düne kadar, Kürt ulusunun varlığının kabul edilmediği Türkiye'de, bugün kürtçenin serbestçe konuşulması için Meclis'e öneriler veriliyor. Bunun amacı ise, ulusal bağımsızlık potansiyelinin taleplerini terbiye etmek ve Batı'nın öngördüğü düzeyde belirli bir istikrara kavuşturmak. Ancak, bu tartışmalara kendi çerçevesinde izin verirken, TC, şark kurnazlığını da elinden bırakmamaktadır. En son, Diyarbakir Askeri Cezaevi'ndeki direnişten sonra, kabul edilen taleplerin başında gelen "Ziyaretçilerin yakınları ile kürtçe konuşma" talebi, direnişin bitimiyle beraber ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Askeri cezaevi, bir yasa ile sivil cezaevine dönüştürüldü. Hükümlülerin bir bölümü batıya sürüldü. Bu uygulamalar TC'nin gerçek yüzünü ortaya çıkarmaktadır. Çünkü, büyük bir bölümü köylü kökenli olan mahkumların batıya sürülmeleri, onla-

rın aileleri ile ilişkilerini ortadan kaldıracaktır. Maddi durumu bozuk olan aileler, yakınlarını görmek için kilometrelerce uzaktaki hapisanelere gidemeyecekler, bu da hem kürtçe konuşma hakkını işleme hale getirecek ve hem de mahkemeler ailelerin destek ve dayanışmasından mahrum olacaklar! Bunun yanında TC, Avrupa'ya "Görüyösünüz işte, kürtçeyi de serbest bıraktık" diyebilecek. Zira, Türkiye, Avrupa'ya açılırken, önündeki en önemli engellerden birinin Kürt sorunu olduğunu bilmekte ve bunu kendi çıkarlarına göre bir çözüme ulaştırmaya çalışmaktadır.

Kürt hareketi bu gün çözüm olanaklarının artacağı boyutlara ulaşabilir. Ne var ki, Kürt hareketi yeni stratejiler de üretmek zorunda.. Gerek Batı'nın ve dolayısıyla Türkiye'nin ve gerekse gerici Arap devletlerinin politik çıkarları arasında yeni manevralar yaratabilen bir Kürt hareketi, sonuç alıcı dönüşümler yaratabilir. Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini merkezileştirebilir.

Somut olarak bakarsak, savaşın Kürt gruplarının içinde buldukları bağımlılık ilişkileri, mevcut statükoyu değiştirmekten oldukça uzaktır. Bir Suriye, Kuzey Kürdistan'da harekete geçirdiği bir Kürt gücünü, Türkiye olan pazarlıklarından ötürü desteklemektedir. Örneğin bir Hatay sorunu, bir Fırat'ın suları sorunu... Suriye'nin verdiği destek, ilke olarak mücadelelenin tavsip edilmesinden ötürü verilmiş bir destek olsaydı eğer, o zaman Suriye, kendi sınırları içindeki Kürtlerin haklarını verirdi. Olan bu değil! Dolayısıyla, taktik düzeyde ele alınması gerekli sorunların ve ilişkilerin, stratejik düzeylere ulaşması Kürt hareketinin temel zafıdır. Bu nedenle de ancak gerçek anlamda bağımsızlıkçı bir yapı ve yeni stratejik yönelimler ve yöntemler Kürt hareketinin çehresini değiştirebilir.

Bu sorunlar, elbette, Kürt hareketinin tartıştığı sorunlardır. Ve Kürt hareketi elbette ki homojen bir yapıya sahip değildir, her ulusal kurtuluş hareketinde olduğu gibi.. Dolayısıyla, Kürt hareketi, yeni yönelimleri de içinde taşımaktadır.

Son olarak İngiltere Başbakanı M. Thatcher'in Türkiye ziyaretinden sonra söyledikleri ile ilgili bir konuya değinmek istiyoruz. Bu konu yalnızca Türkiye açısından değil, Avrupa solu için de oldukça büyük bir öneme sahiptir.

İngiliz başbakanı şunları söylüyor: "Avrupa artık, Boğaz içinde bitmiyor; Türkiye'nin Sovyet Ermenistan'ı, İran ve Irak ile olan sınırlarında bitiyor."

18 Nisan 1988

Şipalê XECÊ

SEDDAM HÛSÊN HAR BÛYE!!

Di 13 ê Hezîranê de di Televîzyona Swêdê de li ser serokê Komara Iraqê di bûyerên rojane de ji wideofilmê beşek nîşan dan. Di çend rojnamên Swêdî de jî li ser vê wideofilmê hat nîvîsandin.

Ew wideofilma di civînek Partiya BAAS ya nehênî(dizî) de hatiye kişandin. Serokê Komara Iraqê Seddam Hûsên bi xwe endamên partiyê ji partiyê û ji civinê davê û wan wuha tehdîd dike; "Ez bi navê Xwedê sond dixwim, ger yek ji we van tiştana bigihîşîne guhê hemwelatîyek Iraqê, ezê bi van destên xwe (destên xwe nîşan dike) laşê wî kesî bikim çarperçe"

Di aliye hinek kesan de bi nehênî(dizî) ji ber wê Wideofilmê kopîyeyek hatiye girtin û derxistine dervayê Iraqê. Di aliye wan kesan de jî kopîya wideofilmê gihîştî ye destê Rêxistina Parastina Mafê Mirovan ya Navnetewî.

Ev wideofilma di sala 1985 an de civîna Partiya BAAS de ku îro li ser nîre hatiye kişandin. Di vê filmê de nîşan didin ku çawa Seddam Hûsên bi xwe tenê endaman ji partiyê davê û civinê jî belav dike. Divêt ku ev filma tû li cîhekî ne hatina nîşandan û wek sirê dewletê bête weşartin.

Li gor agahdariyên gihîştîye me, ew endamên ji Partiyê û ji civinê hatine avêtin, negihîştîne malên xwe û hin jî nayê zanîn çî hatiye serê wan... Lê belê, "Qesabê Bexdayê" Seddam Hûsên dizane çî hatiye serê wan...

Em bi çavên xwe rûreşî û hovîtiya Seddam di vê filmê de dibînin. Wextekê dihat gotin ku ewê rojekî Seddam Hûsên bibe

serokê cihana Ereban û bi hebûna dewlemendiya neftê jî ewê bibe pêşengê miletekî dewlemend.

Di vê wideofilmê de Serokê Komara Iraqê Seddam Hûsên bi kincên fermî, bi orin qîre-qîr zirtekiya xwe eşkere diyar dike. Rejîma vî kesî hanê li dijî muxalefeta xwe li hundir û dervayê Iraqê bi kirinên hov bi deng û nave. Kesên ji muxalefeta wî di terefê mîrkûjî û çavsorên wî de tîstî letekirin, jahrkirin û windakirin. Bi taybetî li dijî welatperwerên ji kurdîstana jêrîn, parastina hukumeta Iraqê bi her awayî mîrkûjî û çavsorîya xwe diyar kiriye. Parastina hukumeta Iraqê yek ji wan parastinên dijwar û xetere ku em Kurd xwe jê diparêzin. Ji ber ku çend hemwelatîyên me li dervayî welêt jî di terefê mîrkûjî Seddam de hatin şehîtkirin. Çavsorên hukumeta Iraqê bi rêxistînek tîkuz "rêkûpek" gelek caran di bin navên diplomat, xwendevan, bazîrgan hwd. karên xwe û kûştinên xwe didomînin.

Di sala 1978 an de balyozxana hukumeta Iraqê li swêd bi tevkarîya serek polisê Swêd Malîn

agahdariyên gelek girîng li ser bextxwazên Kurdan bi peran standin.

Di sala 1985 an de bi alkariya çend xwefiroşên Kurd û çend doxtorên Iraqî li bajarê Uppsala li Swêd li ser muxalefeta Kurdan agandarî berhev dikirin û liqek ji parastina Hukumeta Iraqê çekirî bûn. Lê ew hatin eşkere kirin û çend kes ji wan jî welatê Swêdê hatin avêtin. Lê, çî mixabin hin ji parastina hukumeta Iraqê bi wasita çend bazîrganên xwefiroş vî karê xwe didomînin.

Di sala 1985 an de li bajarê Stockholmê xortek bi navê Azad ji Kurdîstana jêrîn di terefê destên tarî hat kuştin.

Mecîd Huseynî xwe berê di parastina hukumeta Iraqê de karkirî bû. Di sala 1985 an de hatibû Swêd û bextxwazî ji hukumeta Swêdê xwestî bû, paş çend mehan laşê wî lete - lete li bajarê Stockholmê hate ditîn. Mîrkûjê Mecîd Huseynî hin jî ne hatiye ditîn. Lê, hemû kes dizanin ku ew kirinên wisa karûbarê çavsorên hukumeta Bexdayê ye.

Di 30'ê meha Gulanê 1986 an de li bajarê Eskilstuna -Swêd-

du bextxwazên Kurd İbrahim Fetah û jina wî û bûkîni Berfîn Fetah di terefê mîrkûjîyên pişpor(expert) bi awayekî hovîti hatin şehîtkirin. Mîrkûjîyên vî cinayetê jî eşkere nebûne.

Parastina Hukumeta Iraqê di bin navê diplomat, xwendevan û bazîrganan de li çend welatên Ewropayê ku bi taybetî Kurd li rûniştvanin bi tîkûzî xwe rîkûpêk kirin e. Li dijî muxalefeta Kurdperweran bi her awayî çavsorî û tawanbarîyê dikin. Di vê nivîsê de ne mumkûne hemû kirinên parastina hukumeta Iraqê bête nivîsandin. Lê, di pêşerojê de divê em li ser parastinên dewletên zordest, Tirkîyê, İnan û Suriyê jî binivîsin. Ev wetaniyê me ye, divê em wan baş nasbikin.

Ew kesê ku ev wideofilma gihîştîndî ye destê Rêxistina Mafên Mirovan ya Navnetewî wîha dibê; "Ez dizanim ku niha jiyana min di xeterê de ye. Lê, eşkere kirina hovîtiya hukumeta Iraqê ji jiyana min pêştir tê û pêwîstir e."

Di vê civînê Partiya BAAS de Seddam Hûsên ji endamên partiyê dixwaz dike, ku kîjan endam bi dilxwaziya xwe diçin

serê li dijî İnanê û kîjan endam jî nexwazin biçin vî şerî. Seddam Hûsên ji endaman tîka(rîca) dike ku ew endamên nexwazin biçin şer bila li destê rastê û ew endamên dixwazin biçin şer jî bila destê çepê rûnin. Paş ku endamên nexwazin biçin şerê li dijî İnanê li cîhê xwe rûniştin. Seddam, bi dengêki bilind li wan endamên ku, nexwazin biçin şerê İnanê diqirê:

"Hûn hemû derkevî derva! Biçin malên xwe! Hûn hemû ji partiyê hatine avêtin! Hadî yallah derkevîn!!"

Qîre - qîrek û tevliheviyek çêdibe. Hinek ji wan endaman tîka û lavên xwe pêşkeşî serokê xwe dikin. Lê, serok diqirê û orîna wî berdewam dike:

"Ez naxwazim li gel gotûbêj bikim. Ew kesên naxwazin biçin şer bila zû derkevî der! Nobedar! Ewê naxwazin derkevî der li wan bin, wan derxînin der!!"

Nobedar bi lêz û bêz tîstî hundir û bi lêdanê wan bi ber bi dergeha derve dibin. Hema li bi dû we di filmê de em dîsan orîna û qirîna Seddam dibîhîsin:

Nûha hûnê jî vî dera derke-

vin. Hûn ji Partiyê hatine avêtin. Ez bi navê Xwedê sond dixwim, ger yek ji we vî tişt bigihîşîne guhê hemwelatîyekî Iraqî, ezê bi van destên xwe laşê wî kesî bikim çarperçe. Hadî yallah zû derkevî der!

Ew kesa Seddam Hûsên bixwe bû ku di 16'ê Adarê de li ser bajarê Helebçê û gundên Kurdîstanê gazên jahre barandibû. 5000 mirovên Kurd, piraniya wan jin, zarok û pîrên me şehît ketin. Navbina 4000 û 6000 birîndarên giran ji bêderman û bê nêrîn di ber rewşa mirinê da ne. Ew kesa bixwe bû ku dixwast "Cihan bila me fam bike." Belê ewê rojekî Cîhanê we baş nas bike...

Lê, çî hefte ku ji bo muxalefeta Iraqê ne hêsan bû ku vî bûyerê bi tevayî bigihîşîne derva. Serokê Komara Iraqê Seddam Hûsên bi nav û dengê xwe yê xirab û bi zordestiya xwe têt nasîn. Gelek kes ji rewşa wî ya rûhî (nefsî) ditirsin. Di van salên paşin de jî gelek vekirî têt gotin ku, "Seddam Hûsên har bûye" dîn e û eşkere nexweş e. Lê, çî mixabin, ku zîlm û zordestiya Seddam bi dewlemendiya neftê têt veşartin... Lê, niha ew film û agahdariyên ku gihîştîye derva dikarê bibe pêşgavek ji propandeyek xurt li dijî zîlm hovîtiya BAAS'ên faşîst.

Divê em welatperwerên Kurd bi her awayî û bi her rêgahî hovîti û zordestiya neyarên gelê Kurd eşkere bikin. Teknik û weşanên nûjen bikar bînin. Wêk têt gotin; enformasyon (agahdarî) çekê hêztirîn e. Wêneyek an jî filmek carcaran jî çekên nûjen pirtir bi tesîr e.

19.06.1988/Uppsala

Şoreş ZİREK

KİMYASAL SİLAHLAR SORUNU BERN'İ KARIŞTIRDI

İsviçre hükümetinin Irak hükümetine karşı, Irak Kürdistanı'ndaki soykırımlardan sonra diplomatik ilişkilerini tekrar gözden geçirmesi gerekiyor. Federal Hükümet'e bu konuda gönderilen 5600 imzalı ortak başvuruda bu konu gündeme getirildi. Bu ortak başvuruyu örgütleyen İsviçre Kürdistan Derneği ve İsviçre Özgürlük ve Demokratik Hareketi bu konuda kamuoyunun dayandırmasını istedi.

Sözkonusu girişimi örgütleyen bir yetkili Federal Konsey üyesi Rene Felber'e bu konuda detaylı bir rapor sundu. Raporunda dış ülkelere kimyasal silah satımının kontrolü istenirken, bu konuda anayasamızın savaşı halindeki ülkelere silah satımını yasaklayan maddesine uyulması istendi. Ayrıca bu isteme bağıntılı olarak İsviçre ile Basra Körfezi ülkelerinin silah satımını denetleyecek bir komisyonun oluşturulması istendi.

Federal Konsey Başkanlığı binası önünde toplanan ve içinde Kürtlerin de bulunduğu 20 kişilik bir heyet üzerinde "kimyasal silahların ve soykırımlarının Kürt ulusunun özgürlük için verdiği mücadeleyi durduramaz" yazısı bulunan pankartları binaya astılar.

□Federal Konsey dış ülkelere silah satımı uygulamalarının değiştirilmesi ve kontrolünden yana değil. Koseydeki üç parlamenterin bu konudaki sorularını yanıtlayan "Arnold Koller" Federal Konseyin bu konuda daha önce almış olduğu kararlardan bir değişikliğin sözkonusu olmadığını dile getirdi.

★

Federal Konseyin bütçe görüşmeleri oturumu sonuçlarının yayımlandığı raporda, İsviçre'nin 1987'de 578,3 milyon İsviçre Frangı tutarında silah sattığı ortaya çıktı. Bu silah satımının 4'de 3'ünün sipariş üzere Suudi Arabistan'a satıldığı belirtildi.

İsviçre Hükümeti'ne iki demokratik derneğin insiyatifiyle gönderilen 5600 imzalı bildiriye Irak Hükümetinin Kürdistan'daki soykırımlarında binlerce kişiyi katletmesinin İsviçre Hükümeti tarafından kınanması istendi.

ACILI BİR TARİH

Bu gösterinin yapıldığı günden iki ay önce Irak Kürdistanı'ndaki Halepçe'de beş bin sivil masum insan kimyasal silahlarla katledilmiş ve binlerce insan da yaralanmıştı.

Kanımız odur ki, kimyasal silahların dünyanın neresinde olursa olsun kullanımı ve üretimi mutlaka mahkum edilmesi gereken bir olgudur. Çünkü, kimyasal silah kullanımının yıkıcı sonuçlarına biz de yarın tanık ve taraf olabiliriz. Eğer hükümet Irak'ın bu tutumuna karşı tavır almazsa, bu suça ortak olmuş olacaktır.

Ayrıca Federal Konsey önünde gösteri düzenle-

yen girişim İsviçre Hükümeti'nden Irak ve İran rejimleri ile her türlü illegal ticari ilişkilerin durdurulması ve açığa çıkartılıp, cezalandırılması talebini de dile getirirken kamuoyunun dikkatlerini önemli bir konuya da çekiyordu.

GİRİŞİMCİLER FEDERAL KONSEY ÜYESİ FELBER TARAFINDAN KABUL EDİLDİ

5600 imzayı toplayan girişimin Federal Konsey üyesi Felber'e sunduğu raporda, İsviçre hükümetinin Basra körfezi ülkelerinin yaşadığı sorunlarda ve Kürt ulusuna karşı girişilen katliamlarda payının olduğuna dikkatler çekildi. Aynı raporun

bir örneği Felber'ce federal Hükümetin Dış İlişkiler Komisyonuna da iletildi.

İLLEGAL TİCARİ İLİŞKİLERE BULAŞAN FİRMALAR

5600 imzalı ortak bildiri girişimini örgütleyen insiyatifin Konseye sunduğu raporda Irak'a Platos uçakları, İran'a ise askeri radar ve gözlemleme araçlarının İsviçre kanalı ile E.M.S-Patweg S.A firmasının satıldığı; ALUSUISSE Firmasının ise İran ve Irak'a kimyasal madde ihraç ettiği; bunlardan başka bir diğer İsviçre firmasının ise Irak Hükümetiyle ortaklaşa sivil sığınak üretimine bulaştığı belirtildi.

Girişim ayrıca Türkiye'ye ve Orta-Doğu'da satış halinde olan tüm ülkelere silah satılmasının resmi olarak yasaklanıp, durdurulmasının acil ve gündemdeki bir sorun olduğuna, gerçekten de haklı olarak tüm İsviçrelilerin dikkatlerini çekiyor.

İsviçre'de yayınlanan gündelik 'Tribune de geneve' gazetesinin 17 Mayıs 1988 tarihli nüshasından tercüme edilmiştir.

YABANCI ÜLKELERE SİLAH SATIŞINDA DEĞİŞTİRİLEMİYEN KARARLAR

YASANIN DEĞİŞMESİ GEREKİYOR

İki sosyalist ve bir bağımsız parlamenter mevcut yasanın değiştirilmesinden yana girişimleri gündeme getirdi. Değiştirilmesi istenen yasalar ve yasa maddeleri şunlardır: Bir, yabancı ülkelere bulunan İsviçreli firmaların silah üretmesi maddesinin lağv edilmesi. İki, seveş içinde olmayan ülkelerin aracılığıyla savaş içinde olan ülkelere endirek silah ihracatının suç sayılması. Üç, İs-

viçre sınırları içinde bir diğer ülkeyle ortak ticari silah yattırımlarının dondurularak durdurulması ve tasfiyesi. Dört, İsviçre'de sivil amaçlarla üretilen daha sonra ufak tadilatlarla askeri amaçlarla kullanılan araç üretiminin durdurulması. Araç talepler karşısında "Arnold Koller", yasaların asla değiştirilmeyeceğini, çünkü İsviçre yasalarının dış ülkeler için geçerli olmadığını ifade etti. Sivil amaçlarla üretilen araç ve gereçlerin askeri amaçlarla değiştirilerek kullanılmasında

bir sınır olmadığını ve bunu İsviçre'nin belirleyebilme şansını olmadığını belirtti.

YASAK KİMYEVİ MADDE

Daha önceden savaş içinde olan ülkelere satılan kimyevi maddelerin içinden 8'nin ihracatı İsviçre hükümetince yasaklanmıştı. Ama bu sınırlama kapsamı dışında olan diğer kimyevi maddelerin nasıl değiştirilerek kimyasal silahlar üretiminde kullanıldığını bilmediğinde sözeden "Rene

Felber" Federal Hükümet'in bu konudaki tavrının samimi olmadığını belirtti.

Bu idialara ve gündemdeki gerçeklere rağmen parlamentoya üç parlamenterce sunulan önerge, yapılan oylama sonucunda 47'ye karşı reddedildi. İsviçre'de yayınlanan gündelik 'La Suisse' gazetesinin 10.06.1988 tarihli fransızca nüshasında tercüme eden:

Metinler, fransızcadan türkçeye T. Demirel arkadaşımız tarafından çevrildi

Agahdarî

Kurdistan Press piştî vê hejmarê heya meha İlonê weşana xwe dide sekinandin. Lê xebatên Ajansa Nûçeya Kurd (ANK) dom dike.

KAÇINILMAZ SONLARINA DOĞRU

8 yıllık bir zaman dilimini kapsayan, 1980'den 2000'e 12 kaldığı bugünlere, (o da bir hayli yüksek diyeti, herşeye rağmen ödenerek) hiçte kolay ulaşılmadığı herkesin malumdur.

Artık gerçeğin sivri mızrağı 12 Eylül'cülerin çuvalına sığmıyor. Eylül Rejimi kaçınılmaz sonuna doğru ilerliyor. Politik yaşam ve eylemlilik, doğurgan zemini üzerinde rengarenk ve engin olasılıklarıyla, yeni bir ufka doğru ilerliyor.

Yaşam Türkiye ve Kuzey-Batı Kürdistan'da ihtilalci sol'un marjinal yetmezliğine aldırmandan Eylül Rejimi'ni ciddi bir sarsıntının eşğine doğru itiyor.

Ekonomik tablo en iyimser bakış açılara göre bile, "ciddi sorunlarla karşılaşıyor". Türkiye'deki monetarist dışa açık büyüme perspektifinin, ihracata yönelik sanayileşme modelinin teknelci-kapitalist sermaye birikimi: Eş-zamanlı bir süreçte hızlı bir enflasyonla iç-içe geçmiş, duraklıyan (ve de kaçınılmaz olarak geriliyen) üretimle birlikte, azalan istihdamı devreye sokarken; işsizler ordusunu ve mutlak yoksullaşma gerçeğini en devasa boyutlarıyla karşımıza dikmiştir.

Bu noktada ise: teknelci kapitalist sermayenin, mutlak süperkar amacıyla belirlediği ekonomik yapı ve işleyiş, bir avuç teknelci oligark dışındaki tüm kesimler için ülkeyi bir cehennem çevirmiştir. Maliyet artışlarını besleyen yüksek enflasyon, kitlelerin iç pazardaki alım ve tüketim gücünü 'sıfır' larken, üretimin düşmesini, yatırımların engellenmez bir biçimde duraklamasını, ve de 'derdine derman bulunamayan' bir işsizliği üretmiştir.

Şu çok açıktır: Türkiye sürekli bunalımlar içinde yaşayan bir ülkedir. Bu ülke de, bir alt düzeyli istikrarsızlıklardan, stabilizasyoncu tedbirlerin askeri müdahaleleri ile ulaşılan bir üst düzeyli yeni istikrarsızlıkların kısır salınmaları yaşanmaktadır. Bu durum Türkiye'deki kapitalist yapının temel özelliğidir. Stabilizasyon çabılarıyla devreye giren askeri müdahalelerin yarattığı "itaat" ortamları, kendini üretmekten aciz olan bunalım çocuğu (siz piç'i de okuyabilirsiniz!) modelleri yaratırken, kapitalizmde ekonomik ve politik rezervlerini de tüketmektedir. Yani özetle bir istikrarsızlık salınımından diğerine ulaşıldığında kapitalizmin vitirini değişse de, tezgahı yine aynı kalmaktadır. Bu da Türkiye kapitalizminin yapı-

sal çözümsüzlüğünden kaynaklanmaktadır.

Ekonomik ve politik yanıyla kendilerini ilgilendiren bu durumdan, büyük sermaye çevreleri cidden çok rahatsızdır. (1) Onun içindir ki, artık büyük sermaye çevrelerinden ve onun sözcülerinden de ANAP'ına karşı (şimdilik ölçülü de olsa) 'sert' çıkışlar gözlemlenmektedir... Hatta ve hatta Evren bile, enflasyonun % 75'leri aştığı bu koşullarda hükümete "bu enflasyon ne zaman inecek?" diye sorabilmektedir. (2)

Dış borçlarında artık 'es geçilmez' bir noktaya tırmandığı bu sorunlar yumağında, Özal'ın AET'ci kesilmesinin önüne; kendi siyasal rejiminin bizatihi kendisi yanında, dev bir Kürt sorunu ile, Kıbrıs'ın işgali engelleri dikilirken; sınır komşularından (Irak hariç) hemen hepsini düşman ilan eden Türkiye içler acısı bir yalnızlığı yaşamaktadır.

Kemalizmin barbar ve büyük Türk şovenisti irrasyonelizminin jenositçi ve asimilasyoncu 'devekuşu politikası' da (güneşi balçıkla sıvama gayretkeşliğinin inkarcılığına rağmen!) artık Kürt sorunun da tutmamaktadır. Kürt sorunu artık, klasik 'devekuşu' politikasıyla öylesine bir engellenmezlik noktasına ulaşmıştır ki, SHP'li Erdal İnönü'sü ya da DSP'li Bülent Ecevit'i bile "Kürtçü" (!?) Kesilmişlerdir. Kürt sorununu Mehmet Ali Birand'ın açtığı yoldan ilerleyerek, bir "ulusal kültürel özerklik" gülmeceğine indirgeyerek gemleme yanlısı olan bu baylarımız(3); bu noktaya elbette kendi gönül rızalarıyla ulaşmamışlardır. Orta yerde sömürge bir ulusun direniş gerçeği yatmaktadır. (4)

Tüm bunların ötesinde egemen sınıf koalisyonu içindeki dalaşmalar da, siyasal tabloya ilginç görüngüler katmaktadır. (MİT Raporu tartışmaları, MHP'li Adıgüzel'in yine MHP'li avukatınca ortalık yerde tavuk gibi boğazlanması vb.'leri gibi) Hemen bunun yanbaşımda ise, klasik düzen partileri hızlandırılmış bir iç evrimin ayrışmalarını yaşamakta ve kitleler nezdinde inandırıcılıklarını ve prestijlerini yitirmektedirler. (DYP içinde 'eski-yeni kavgası' diye sunulan Demirel-Cindoruk sorununun açığa çıkması. Menderes'in oğlunun bir sağ parti kurmaya soyunması. ANAP'taki gerileyen 'liberal'lerle, dalaşan 'Hareket'çilerin engellenmez yükselişlerinin sarsıcı sancıları(5). sonra bir de SHP'deki kaynayan cadı kazanı(6)...) Orta yerde ekonomik tabanı ve gerçekleri çok açık olan bir politik krizin derinleşerek, yığınları sarıp, sarmalaması söz konusudur.

Aynı eş-zamanlı süreçte kendiliğinden ekonomik demokratik talepleriyle olsa da, deneyimli ve görmüş geçirmiş kavgaçılığıyla işçi sınıfı grev okullarındaki üretken işi başındadır. Devrimci gençlik 68'lerden yâdigar kalan başkaldırcılığının 'Dev-Genç'lilik ruhu ile kollarını sıvamaktadır. Demokratik kavganın saflarında artık 'ana'lar ve 'kendi' kavgalarıyla kadınlar da vardır.

Evet, evet tam da işte bu noktada, 1980'lerde çok büyük bir yara alan ihtilalci sol ise, hala yaralarını sarmamışlığıyla marjinaldir. Ama (bir yanıyla da radikal bir dinciliğe şans tanıyan) verili koşullar ve de gidişatı ise, ihtilalci sola da zengin olanaklar ve değerlendirilebilir olasılıklar sunarak gülümsemektedir.

Elbette bu noktada, hızla yaklaşılan bir topyekün kavganın alt üst oluşunda; hızlı hareket edebilen, olayların gidişatını örgütlülüğüyle şekillendirebilen bilgi bir kavgacılık ve kazanmaya cesaret eden cürret'in belirleyiciliği yaşamsal olacaktır.

İşte bunun içindir ki, kuramsal ve deneysel kanıtlar boyu boyunca ortadayken, karamsar senaryolar üretmekten de, bunlara aldırımdan da özellikle uzakta durmak gerekiyor. Karamsar senaryolarda, bu senaryoların maliyeti hiç de pahalı olmayan ("bilgi"?) ucuz 'kahraman'lıkları da dünyanın en kolay işidir. İşte "sivil toplum"cular; işte "T(Ö). B.(E). K. P.'liler !!! Umutsuzluk ve karamsarlık deccallığına soyunmanın artık hiç bir anlamı yoktur. Görünen odur ki, nur-u pâk "demokratik" giysileri içinde, "sosyal demokratik" söylemleri kurtarıcı Mihri'ler de gelmeyecekler. Öyle ise?... Bu karamsar senaryolar ya da yeni bir askeri darbe mi geliyor?... Kuşkuculukları da niyedir?

Politik karamsarlıklar, toplumsal ütopyaların eylemli radikalizmi ile boğazlanmalıdır. Bu yapılması gerekenler yolunda, işin 'olmazsa olmaz' bağımı 'elifbe'sidir. Bu becerilemez ise, şu egemen "alternatifsizlik" mitleri ve efsaneleri de, onun pasifikasyonları da aşılacağına benzemez...

Yeri gelmişken şunu ifade edeyim: İhtilalci sol kuramsal açıdan elbette, biricik düzen dışı alternatiftir. Bu alternatiftin teorik ve pratik açıdan somutlanması noktasında ise, yaşamla aşılabilecek bir yetmezlik sorununun yaşamaktadır. Sorun bir gordiyom düğümünü andırmaktadır. Bu düğümün çözülmesi ise, elbette İskenderce olacaktır... Ve de onların kaçınılmaz sonuna doğru ilerlerken, unutulmaması ve durmadan anımsanması gereken nokta da işte tam burasıdır.

Paris / Haziran • 1988

Temel Demirer

NOTLAR:

1) Büyük sermaye çevreleri 4 Şubat Kararları ile yükseltilecek mevduat faizlerinin kredi maliyetlerini yükselttiğine dikkatleri çekerek, yüksek faiz uygulamasının ve nakit para darlığının "iş alemini" büyük bir kriz içine soktuğundan dert yanıyorlar. Özal ise, "Kimseyi kurtarmam. Alınan kararlar tavizsiz uygulanacak" diyor. Çünkü en ufak gerekçesi ile, "han-ı yağma" kılınan ülke ekonomisinin bu yıl (1988) ödemesi gereken dış borçların (Ana para + faiz) toplamı 7.3 milyar doları aşıyor.

2) Örneğin ANAP Genel Başkan Yardımcısı Güneş Taner, Milliyet gazetesine verdiği bir demeçte Evren'i "siyasete bulaşmakla", "Tarafsızlığı bir yana itmekle ve ihlalle", "1989'da yeniden seçilebilmek için yatırım yapmakla", "Hükümetin icra yetkisine karışmak ve bazı konularda bağlayıcı mesaj vermekle", "İktidarı eleştiren bir havada konuşmakla" eleştirerek suçladı. (Milliyet 12.06.1988/s9)

3) Hasan Cemal'in Cumhuriyet gazetesinde "Güneydoğu'dan" başlıklı 4 bölümlük bir dizi köşe yazısı yayımlandı. Dizi okunmaya değer. Verdiği mesaj ise şu: "Doğu ve Güneydoğu'da yaşanan sorunun kültürel boyutu kesinlikle gözardı edilmemelidir. Sorunun adı konmalıdır. "Kürt" televizyon edilmelidir. İnsanlar kendi ana dillerini, yani Kürtçeyi serbestçe konuşabilmeli, yazabilmeli ve okuyabilmelidir. (...) Bunun gibi çok sesli uyumu içeren ulusal birliğin ve ülkemizin bütünlüğünün ancak demokrasi potasında korunup güçleneceğine de inanmaktayız. Bu çizgiye aykırı yaklaşımlar son tahlilde, en istemediğimiz odakların değirmenine su taşıyacaktır. Bu noktayı aklımızdan hiç çıkarmayalım." (Cumhuriyet, 04.06.1988)

Kemalizmin Kürt sorunundaki yeni versiyonuna dikkat ediniz. Kendini kemalistlere, kanı, canı ve kavgasıyla dayatan Kürt sorunu 'liberal demokratik' maskeli bir söyleme yine "TC'ci bir ulusal birlik" cilik(?) sınırlarındaki "ulusal kültürel özerklik" illüzyonlarının ırkçılığıyla (evet evet ırkçılığıyla) sunulmaktadır.

Bu 'sunu'nun 'bilimsel kılıfı' ise, Or. Prof. E. Akurgal şöyle sunulmaktadır "Kürt sorunu, akılcı ve bilimsel yöntemlerle ele alınmalıdır. (...) Kürtler (...) tarihin değişik dönemlerinde Asya'ya ve Anadolu'ya göç etmiş Hind-Avrupa dili konuşan topluluklardan biridir. (...) Türkler Anadolu'ya geldikten sonra aradan geçen bin yıla yakınlıkta zaman içinde bu ülkenin eski halkları ile karışmışlardır. Böylece Kürtler ve Türkler aynı halk topluluklarını torunları ya da kardeş çocukla-

rı olmuşlardır. (...) Özel bir etnik tip göstermelerine karşın Kürtler kesin anlamı ile bütün Anadolu'ya özgü olan kültürün içinde yer alırlar. (...) Öbür kültür alanları ve din de hesaba katılırsa Kürtlerin Türklerden ayrı bir özelliği olmadığı söylenebilir. (...) Kürtler (...) ayrı dilden ayrı cinsten bir topluluk olmalarına karşın yukarıda anlatmaya çalıştığım gibi onlarda kültür bakımından Türkiye'nin ayrılmaz bir parçasıdır. Bir çok Kürt kökenli vatandaşımız da böyle düşünmektedir. (...) Yabancı devletler hiç merak etmesinler, Türkler mert ve asil ruhlu Kürt kardeşlerinin değerini onlardan çok daha, hem de candan ve gönülden bilmektedirler." (Cumhuriyet, 08.06.1988)

4) Kuzey-batı Kürdistan'ın direngen geleneği yakın tarihte 1921'lerin Koçgiri'lerinden başlar ve de Eylül Rejimi'nin Diyarbakir zindanlarına kadar uzanır. Bunu bilmeyen yoktur. Bunların diğer bir artışı da, 'süper' (diyorlar ama siz sömürge) Genel Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun verdiği şu resmi rakamlardır. 15 Ağustos 1984'den bu yana Kuzey-batı Kürdistan'da toplam 980 olay vukua geldi.

1985'de 80 silahlı saldırı, sömürgecilere 6 pusu kurulmuştur.

1986'da 60 silahlı saldırı, sömürgecilere 10 pusu kurulmuştur.

1987'de 41 silahlı saldırı, sömürgecilere 5 pusu kurulmuştur.

1988'de 8 silahlı saldırı gerçekleştirilmiştir.

Kuşkusuzdur ki, gerçekteki rakamlar 'resmi' verilerin çok ötesindedir. Çünkü, geçmişte 5774 olan köy korucusu çetelerin sayısının, bugün 11971'e çıkartılması durduk yere değildir.

5) Örneğin ANAP Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Keçeci şunu istemiye istemiye açıkca söylemektedir: "Bugün (Haziran 1988 y.n) seçim yapılsa pek istemediğimiz gibi sonuçlanmayabilir" (Cumhuriyet, 06.06.1988)

6) SHP cidden kırk yamalı bir bohça olmanın da ötesinde bir cadı kazanını andırmaktadır. Bir hayli traji-komik görüngülerin sergilendiği işçi kenti İstanbul'da yapılan son SHP İstanbul İl Kongresi'nde İsmail Cem, "Sermayenin en küçük bir temsilcisi dahi olsa işçisini işten çıkartmayı göze alan, işçiye karşı tavır alan bir kişi ile ben bir araya gelmem, çünkü ben işten çıkarılanla değil, işten çıkartılanla beraberim" derken; Baykal ise, emperyalizme ve faşizmin kurşunlarına karşı göğüsünü geren direnişlerden" söz ediyordu. Aynı Kongre'de Gürkan ise, "Biz iktidara olgarişiyi aldatarak, ya da ona güven vererek gelemeyiz" diyordu. Şimdi burada durup, SHP'li bu sözde "sol"culuğun nedeni işçi sınıfının basıncından değil de neden?... Deme-den edemiyorum !

"Gülüm benim gülümse biraz!"

Pêşmerge

Pêşmerge tenê bû rabû ser piyan
Hêla rastên çîyan çepên çîyan
Rakir alarengîn bi kîriyan
Deng veda, deng veda, deng veda...
Naliya! naliya! gihîşt geliyan
Gundî, karker, pala û zanan
Bang dikin bav û keç û diyan
Hemû bûn yek deng
Ref bi ref rêz bi rêz
Çon çon li duh pêşmerge yek bû
Belê niha sed, hezar, sed hezar
Zar û keç xwe tavên dest û çîyan
li hember faşî û nijadperestan
Hemî bûne wek diwar
Metirsîn, metirsîn êdî ceng nabî sar
Herin herin cîh be cîhê Kurdistan
Welatê kurdan rizgarbikin ji destan
Pîroz be pîroz be ji te re pêşmerge...

15.06.1988 / Berlîna Rojava

SIMKO

XEW

Bi hesreta xewême
Xewa piştî civatê û ber perengê berû
Di şevê zivistanê dirêj da li welatê xwe

Bi hesreta xewême
Jê tîr nebûm tûcar bi destim nediket
Bi jiyana dijwar ji ser çavê min piçû
Xewa serê sibhê bûhara welatê min

Bi hesreta xewême
Xewa şevê havînî li ser bana
Hijmartina stêrikê azmana
Bi tûpişk û maran re bi mêranî

Bi hesreta xewême
Xewa li ber kûrikê rezan
Li ser axa tî û dirîyayî
Li benda dizê payîzê

Îro ji her çar wextê dîr
Bi hesreta şiyarbûna ji xewa mezinim
Bi hesreta tevger û rizgariya welatê xwe...

1988 / Suudî Arabîstan

DARA ŞÎN

Ez darek şîn û kevnarim
Mî rayê xwe berdax axa Kurdistanê
Çend hezar şax ji min çûn, kes nizane
Giham çar anîşkê cîhanê
Çend car hatim birin.

Lê her dem şîndibûm xurt dibûm
Piştî wê avdanê

Dijmin dixwest xwe naskim da
Zimanê min çanda min dîroka min
windabe
Kurm diberdan qurmêmi
Lê hişk nedibûm tûcar digel demê reş
Bixwe dihatim piştî her kolanê

1988 / Suudî Arabîstan

SERŞIV

Yaziya başlamadan evvel Kurdistan Press'e emeği geçen tüm arkadaşlara selam eder, bize yazışma imkanı yarattığı için teşekkür ederim.

Beni yazıyı yazmama iten neden, yurtdışına çıkmış bazı unsurların konumudur. Bilindiği gibi 12 Eylül darbesi ile (X) hareketten bazı insanlar zorunlu olarak yurtdışına çıktı. (tabi geçici olarak) Yurtdışına çıkıştan kısa bir süre sonra hareket depresyon geçirerek ayrılmaya uğradı. Depresyondan sonra değişik kanatlarda yer alan unsurlar birbirine karşı haçlı seferlerini başlattılar. Seminerlerin, toplantıların ardı arkası gelmiyordu. Bu hareketli ortamda bana davetiye gönderilip, faşizm konulu seminere katılmam isteniyordu. Ben de gönderilen davetiye üzerine trene binip seminerin yapıldığı yere geldim. Semineri verenler yazıma konu olan kahramanlardır. Bir darbeden sonra yurtdışına çıkan X'in Yönetim Kurulu Üyesi, diğeri yurtdışındaki X hareketinin yöneticisi. Seminer, ateşli tartışmalardan sonra faşizm vardır neticesiyle noktalandı. Ben, trene atlayıp geldiğim yere döndüm. Uzun bir aralıktan sonra, bir gün onlarla hareket eden ve X'in Yönetim Kurulu Üyesi arkadaşına telefon ettim. (semineri verenlerin dışındaki üye)

-Keko durum nasıl? Ne var ne yok?
-Ne olacak, İbrahim Tatlısesin yeni kurduğu BAYER'in temsilciliğini yapıyorlar..
-Nasıl olur bu?
-Ne bileyim oluyor işte...
-Ve telefonu kapattım.
Bu ara ben izine gittim. İzinden döndükten sonra, telefon ettiğim arkadaşına uğradım. Fakat arkadaşında bir değişiklik varmış gibi bana geldi. Kısa hoşbeşden sonra;
-Burada ne var ne yok Kekom...
-Vallahı ne olacak. Durumlar hep aynı... Ha! Az

"Telefonlara bile müdahale ediyorlar"

□ Değerli Kürdistan Press çalışanları;
Önce size kendimi tanıstırayım. Ben Fransa'da işçi olarak çalışan Kürdistanlı bir yurtseverim. Ve yurtseverliğin bir şartı olarak gazetemize bir haber göndermek istedim, umarım yayınlarsınız.

7 Haziran tarihinde, Fransa saatiyle 2'de, Fransa'nın Bollen şehrinde ülkem olan Kürdistan'ın Maraş iline telefon açtım. Ailem Maraş'a bağlı Elbistan kazasının, köyünde kalıyor. Amacım, anne ve babamla biraz hasret gidermekti.

Ne annem ve ne de babam bir kelime bir türkçe bilmiyor, bu nedenele görüşmeyi doğal olarak kendi dilim olan Kürtçe ile yaptık. Görüşmemiz devam ederken aniden telefon kesildi ve Elbistan'daki santralde çalışmakta olana sömürgecilerin uşaklarından biri devreye girdi. Bana neden türkçe konuşmadığınızı sordu ve daha bana cevap verme fırsatı bile tanımadan, ağza alınmayacak küfürler etti. Yine küfürlerini tamamlar tamamlamaz bana bir kelime bile söylemeden telefonu kesti.

Ailem'le irtibat kurmak istedimse de olmadı. Saatlerce evi aradım, fakat telefon bir türlü cevap vermedi.

İşte bu sömürgecilerin ne kadar vahşi, en ufak şeylere bile tahammül etmediğin göstergesi. Dilimize kilit vurdular, türkülerimizi yasakladılar, katlettiler, sürgünlere yolladılar ve şimdi telefon görüşmelerimize Avrupa'da bile olsak müdahale ediyorlar. Ama, gün gelir elbet biz de sorarız bütün bunların hesabını...

En içten selamlarımla.
Biji Kurdistan.

K. HACI

Haziran • 1988 / Fransa

Yeni çıktı

Kargaşa

Ahmet SEFA

İsteme Adresi; YABANEL YAYINLARI
Oranienstr. 188, 1 Berlin 36 / BRD

daha unutuluyordum. Arkadaşlar Frankfurt'ta bir konser organize ettiler.

-Kimin konseriydi?
-Yaho! Bülent Ersoy, İbrahim Tatlıses, Müslüm Gürses, Mahmut Tuncer...

-Ya öyle mi?!

-Bir görecektin. Allah vardı yahu! Adamlar bir müzik yapıyor aklın hayalin durur. Bizimkilerin yaptıkları müzik de müzik midir yani?! İbo'yu görecektin... Fırlatma. kızlar, kadınlar nerdeyse adamı yiyeceklerdi. Konserden sonra onları kaldıkları otele götürdüm. Tabi en son İbo'yu. Allahsız sarhoş, zom. Otele getirmişim, ediyorum etmiyorum inmiyor. Tutturmuş "viski isterim". Tamam Abi dedim. Sen çık yukarıya, alıp, geliyorum. Saat 2-3 her taraf kapanmış. Vallahı tam bir saat aradım. Neyse en sonunda bir benzlikten tedarik ettim. Ya bir Bülent'i görecektin. Kim demiş karı değil, hem de karının freyştahı. Onu otele götürüyorum, niye yanlışlıkla eteğine basdım. Kıyamet kopardı başıma. Elimi kaldırdım vuracaktım, arkadaşlar bırakmadı. Yaho! Hem adamlara hizmet yap, hem de sana bozuk atınlara, olur mu be birader. Ama neyse sonucu tatlıya bağladık. Tabi BMW'nin hayrına. Buranın dağıtımını bana verdiler. Şimdi işim iş benim.

Ve arkadaş kalkıp İbo'nun kasetini teyipe koydu. Bir yandan İbo, bir yandan bizim Keko (?) "Gülüm benim gülümse biraz"...

13.6.1988

Hêviyê Bismilê

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

amadekar: DİLOVAN

ÇEPERAST ★★★★★★

1- Bo daxwiyaniyê ku tê belavkirin
2-Weke(berewajî)... Kesê ku li ber behra
reş dijîn 3- Navekî mêran(berewajî)...
Kesê ku nikare bi peyive 4- Navê kova-
rekê Kurdî(berewajî) 5- Hevalê zirne
(berewajî)... li herkesiyê(berewajî)
6-Du tip(berewajî)... mirov ji hev re rê
dike 7- Devereke taluke di avê de... Bo
avêye(berewajî) 8-Daçe yeke kurdî...
Ne nêr 9-Dirokzanek Bedlîsî nivîsandî-
ye 10- A ne kevin(berewajî)... Dijî nişu-
vî, ervazî.

SEREJÊR ★★★★★★

1- Cihê ku firoke jê radibin 2- Ji yekbûna
hezên siyasî çedibe, ne ême(berewajî)...
Bi serê mirov ve ye 3- Pîvana bi beh-

rê(berewajî)... Ne sivik 4- Tûne(berewajî)
dijî an erê(berewajî) 5- Kesê ku
mala wan li hember hev 6- Dîn... stiri-
yanr jî şînahiyek(berewajî) 7-Kesên ixti-
yar... Cihek ji rûyê mirov(berewajî)...
Fêdî kirin(berewajî) 8-Kesê ku dizane...
ger, xweşanedan 9-Navê stranbejek
Kurd(berewajî).

BERSIVÊN XACERÊZA DI HEJMARA 38 AN DE

ÇEPERAST: 1-naxfereş 2-War.. Mûş 3-Ka..
Rê 4-Xalî.. Rî 5-ariB.. İsaM 6-naD.. Anû
7-oN.. Bar.. İS 8-Pêşîr 9-Dar.. Sîr 10-Dor..
Çêbûn.

BERSIVÊN VÎ XACERÊZÊ

ÇEPERAST: 1-Belavok 2-anîM.. Laz
3-lîmeC.. Lal 4-nîJ 5-feD.. vaN 6-iW..
Name 7-rêG.. neD 8-Re.. Mê 9- emanfe-
reş 10- hûna.. Kaş.

ABONE

6 MEHÎ • 6 AYLIK

SALEK • YILLIK

Tarih / Dîrok.....

NAV / PASNAV
ISIM / SÖYİSİM

NAVNIŞAN
ADRES

WELAT / ÜLKE

240	Skr
240	FF
60	DM
72	G
1440	BF
60	Sfr
24	£
35	\$
480	S

Hûn dikarin heqê aboneti li ser hesaba GILALA AB Postgîro 26533-0
Stockholm razîn û sûretet jê ji Box 7080, 172 07 Sundbyberg-Sweden re
bi qarta abone rêkin.

Abone ücretini GILALA AB PG; 26533-0 Stockholm kontosuna yatırarak, bir
kopyasını Box 7080,172 07 Sundbyberg-Sweden adresine abone kartıyla bir-
likte postalayarak abone olunabilir.

KURDISTAN PRESS

Chefredaktör och ansvarig utgivare
Orhan KOTAN, 08-295056
Redaktion sekreterare
Çetin ÇEKO, 08-298332
Teknisk sekreterare
S. SERDAR, 08-984743
Administration-Prenumaration
B. AZAD, 08-298332

Postadress; Box 7080, 17207 Sundbyberg
Besökadress; Örsvängen 6C, Hallonbergen
Tlf; [46] 8-29 83 32
Telex; 131 42 ANK S
Telefax; 08-29 50 56
Bankgîro; 343-5559
Postgîro; 2 65 33-0
Tryckeri; Idrottsbladet / Södertälje

Kurdisk Tidning
Utkommer varannan vecka
Nummer; 40 (11)
29 Juni • Heziran 1988

The Kurdish News Agency

AJANSA NÛÇEYA KURD

Ajansa Nûçeya Kurd, çav, guh û zimanê tevgera rizgariya netewî û civakiya welatê me ye. Tiştên te bihîst û dîtî bigihîne ANK.

Lêkolînan li ser serpehatiyan çêbike. Sûretan bikşîne. Rêçeşop bibîne. Alîkariya tevgera rizgariya me ya netewî û civakî bike û dengê wê bigihîne gelên cihanê.

Parlementoyên Ewrûpa, rêxistinên civakî yên demokrat û weşanan taqîp bike. Zanyariyên ku dikevin

destê te, wergerîn kurdî û tirkî li gel rêçeşop ji ANK re birêke. Di civîn û semîneran da amade bibe, binêre. Pewendiyên xwe bi welat re kûr bike.

Kar bike, ku rêçeşop û nûçe bigihînin ANK. Navnîşan û telefona ANK bide karkerên ku diçin welat û tîn.

Pêwendiyên bi ANK re deyne. Ji dil û can bibe endamek ji yên nûçevanên ANK. ANK care yekemîne ku bûye navenda nûçeya Kurda.

ANK sazûmanekî ji ya têkoşîna rizgariya netewî û civakiya me ye.

ANK ya me hemûya ye.

KÛRT HABER AJANSI

Kürt Haber Ajansı ülkemizdeki ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin gözü, kulağı, dilidir. Duyduğunu, gördüğünü ANK'ya ilet.

Olayları araştır. Resim çek. Belge bul. Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Mücadelemizin dünya halklarına duyurulmasına katkıda bulun. Avrupa Parlamentolarını, demokratik kitle örgütlerini, basını izle.

Edindiğin bilgileri, kürtçe ya da türkçeye çevirerek belgeleri ile beraber ANK'ya gönder.

Toplantıları, seminerleri izle. Ülkeyle kurduğün ilişkileri derinleştir.

ANK'ya haber ve belge gönderilmesini sağla. Ülkeye gidip gelen işçilere ANK'nin telefonunu ve adresini ver.

ANK ile ilişki kur. Gönüllü muhabir ağının bir üyesi ol.

ANK dünyada ilk Kürt Haber Merkezi'dir.

ANK, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin bir kurumudur.

ANK hepimizdir.

KATİL EVREN DEFOL!!

□□□□ Kenan Evren'in 12 - 15 Temmuz tarihleri arasında yapacağı İngiltere gezisini engellemek için Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütler protesto çalışmalarına başladılar.

□□□□ Türk ve Kürt Solu'nun oluşturduğu "Evren'in İngiltere Gezisini Engelleme Kampanyası" nı birçok tanınmış İngiliz de destekliyor.

□□□□ Komite tarafından dağıtılan basın bildirisinde Evren, "İdamlar ve işkincelerle sömürü düzeninin bekçiliğini yapan ve Kuzey Kürdistan'da katliamlar düzenleyen bir katil" olarak tanımlanmakta.

HEAD OF THE JUNTA IN TURKEY

CYPRUS

K London • ANK Kenan Evren'in 12 - 15 Temmuz tarihleri arasında yapacağı İngiltere gezisini engellemek için Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütler protesto çalışmalarına başladılar. Protesto Komitesi'nin basına verdiği bültende şu görüşlere yer verildi.

"Londra 16 Haziran, Kenan Evren'in 12 - 15 Temmuz tarihleri arasındaki İngiltere gezisini engellemek isteyen Türkiye solu bir kampanyada birleşti. Kampanyanın düzenlendiği dayanışma ve protesto gecesi ve yürüyüşe çağrı yapan bildirilerde ayrıca kampanyayı destekleyen milletvekilleri, sendikacılar, dernekler, yazarlar ve sanatçılardan oluşan bir isim listesinin de yer aldığı görüldü.

Evren'in gezisiyle ilgili protesto imzası toplanan, ayrıca 25 Haziran gecesi Shoreditch Town Hall'de dayanışma ve protesto gecesi ile 2 Temmuz Cumartesi saat 2 de Hyde Park'dan başlayacak protesto yürüyüşü için çağrı yapan kampanyaya Türkiyeli aydın ve yazarlarının yanı-

sıra şu örgütler de katılmakta. Anadolu Kültür Derneği, Avrupa Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF), Devrimci Sol, Devrimci Yol, Enternasyonal, Halkevi, İngiltere Türkiyeli İşçiler Birliği (İTİB), İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (İTÖF), Kürdistan İşçi Derneği, Rizgari, Sol Birlik, Sosyalist İşçi, Türkiye Dayanışma Kampanyası, TDİP sempatizanları, Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Örgütü Sempatizanları, Vatan Partisi.

Kampanyaya dağıtılan bildirimde Evren'in gezisi; 'İngiltere Başbakanı M.Thatcher'ın Nisan ayında Türkiye'ye yaptığı resmi ziyaret ve T.C Devlet Başkanı Kenan Evren'in gerçekleştirileceği ziyaret, Türkiye'nin uluslararası kamuoyunda bilinen kötü ününü unutturmaya ve onun şiddetle ihtiyaç duyduğu insan haklarına saygılı ülke imajını güçlendirmeye yönelik bir adım' olarak değerlendirmekte ve 'İdamlar ve işkencelerde sömürü düzeninin bekçiliğini yapan ve Kuzey Kürdistan'da katliamlar düzenleyen katilolarak tanımlanmaktadır.'

Tel: 08-984743

Fax: 08-295056

Telex: 131 42 ANK S

ANK